

இ.
சிவமயம்

இராசவைத்தியர்

திரு. அ. குமாரசாமி ஜே. பி.

அவர்களின்

பாராட்டு விழா மலர்.

University of Jaffna

610.92

KUM

245185(AR; MAIN)

பாராட்டுவிழாச் செயற்குழு, வட்டுக்கோட்டை.

சென்றிய நூல் 1970

894,8
894 SHF
KUM 168
PB

வெ
சிவமயம்

கு

இராசவைத்தியர்

திரு. அ. க. குமாரசாமி ஜே. பி.

அவர்களின்

பாராட் டி விழா மலர்.

மாநாடு மற்றும் நூல்கள் போன்ற பொருட்கள்

தெப்பாறிப்பு

610.92
KUM

AR

வட்டுக்கோட்டை.

245185

சௌமிய தை 1970

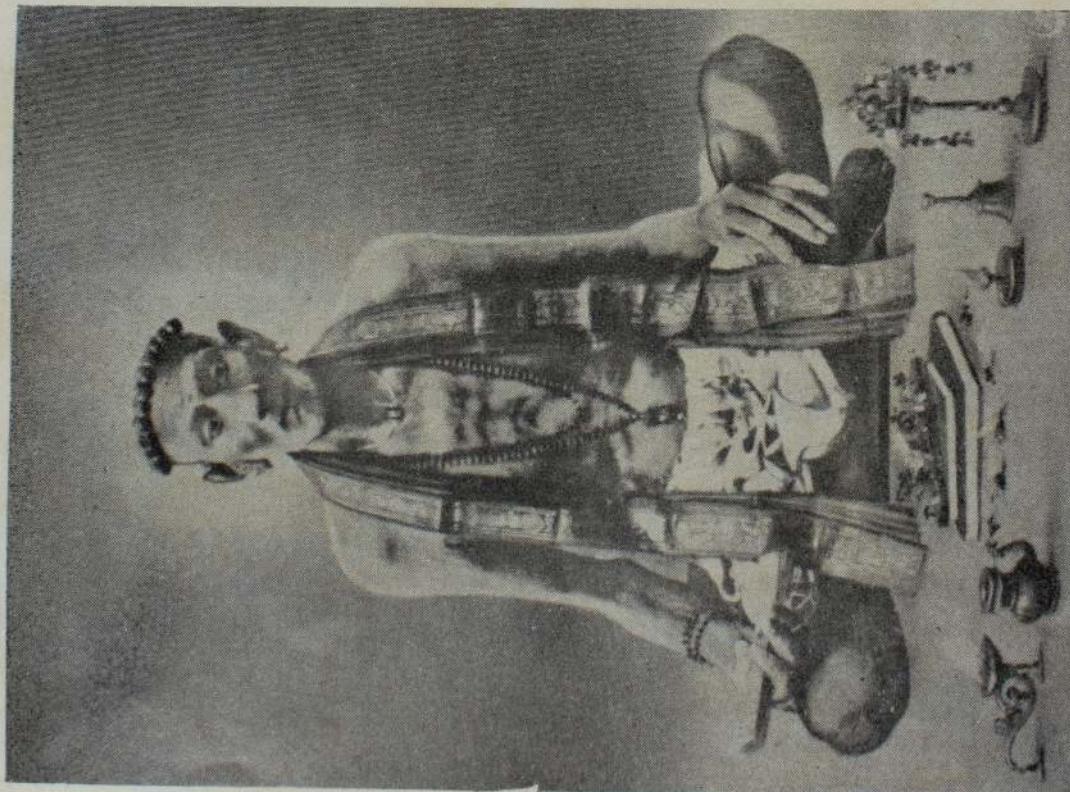
அஞ்சலி

இறைவனை வைத்தியநாதன்
என்று நூல்கள் ஏத்திப்புகழ்கின்
றன. அவன் உயிர்நோய்க்கு
மருந்தளித்துப் பேரின்பம் நல்கு
கின்றன். அவனையொப்ப மருத்
துவ நல்லோர் உடன்னோய்க்கு
மருந்தளித்து நல்வாழ்வு தரு
கின்றனர். மன்னன் செகராச
சேகரன் சமுநன்னட்டில் மருத்
துவக் கலைக்கு உயிர்நுட்டம்
அளித்து வாழ்வு நல்கியவன்.
அவன் ஞான பரம்பரையில்
வந்த மருத்துவ நூற்புலவோர்
பலர் இன்று நாட்டில் நற்பணி
புரிகின்றனர். இவ்வண்ண மல
ரினைச் செகராசசேகரன் நினை
வுச் சின்னமாக்கி அஞ்சலி
செய்கின்றேம்.

மலர் ஆசிரியர்:
பண்டிதர் க. மயில்வாகன்

இராசகௌத்தியர் ஸ்ரீ. அ. குமாரசாமி, ஜே. பி. அவர்கள்
ஏன்று பற்றந்த இதையொன்.

சித்தகௌத்தியமேநாக். அப்பா அவர்கள்
105 அக்காவ ஸ்ரீலக்ஷ்மில் வழிந்த புதித்துறை.

மலர்முகம்.

ஈழத்தமிழினத்தார் அரசினரின் கீழ் உத்தியோகம் புரிதலே வாழ்வை மலர்விக்கும் வழியென்று கருதி முயன்ற காலத்தில் ஓரளவாயினும் சித்தமருத்துவத்துறை நடும் சைவசித்தாந்த நெறியும் சிதைந்து படாமற் காத்த பெருமை வட்டுக்கோட்டையூர் வீரமாகாளர் வழியோர்க்குண்டு.

அம்மரபோருள் புலவர் பாடும் புகழ் அமைந்தவர், வைத்தியாச்சாரி திரு. அ. க. குமாரசாமி ஜே. பி. அவர்கள். இவர் தமது நுண்மாண் நுழைபுலத்தினாலும், தியாக உணர்வினாலும் வைத்தியத் துறையிற் பெற்ற தனிச்சிறப்பினாலும், சமூக இயக்கங்களிற் கொண்ட பெரும்பற்றினாலும் தமிழினத்தின் மத்தியில் குறிப்பாக மருத்துவர் வரிசையில் தனிப்பெருந்தலைவராக மிலிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

ஆட்சியாளர் இவருக்கு இராசவைத்தியர் என்னும் மகத்தான வரிசையினை நல்கிக் கொரவித்துள்ளனர். அதனைப் பாராட்டும் முகமாக வட்டுரேப் பெருமக்கள் பெருவிழா எடுக்கின்றார்கள். விழாவின் ஓர் அமிசமாக இப்பாராட்டு விழாமலர் வெளியாகின்றது. இம்மலரினுள்ளே இராசவைத்தியரின் சிறப்புக் குறித்தும், சித்த மருத்துவ நெறியின் செம்மை குறித்தும், இராச வைத்தியர் சிவாலய சேவை புரியும் சீர்மை குறித்தும் அறிஞர்கள் எழுதியுதவிய கவிதைகள் கட்டுரைகள் முதலியன இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆசிச்செய்தி அளித்த பெரியோர்களுக்கும், கவிதை கட்டுரை எழுதியுதவிய அறிஞர்களுக்கும், செம்மையாகப் படியெடுத்துதவிய அன்பர்களுக்கும், பொருளும் அன்பும் உதவி எமை ஊக்குவித்த வட்டுரேமக்களுக்கும், அன்பர்களுக்கும், வண்ணப் படங்களோடு மாண்புற அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீகாந்தா அச்சக உரிமையாளருக்கும் நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

— பாராட்டுவிழாச் செயற்குழு.

குன்றக்குடி திருவண்ணமலை ஆதீனம்
 தவத்திரு தெய்வ சிகாமணி
 அருணசலதேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

வழங்கிய ஆசிச் செய்தி

வைத்திய கலாநிதிதிரு. அ. க. நமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தரு
 குமாரசவாமி அவர்கள் யாழ்ப் பாணத்திலே மிகப் பழமை வாய்
 ந்த ஒரு வைத்திய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் இனத்தின்
 சித்தவைத்தியத் துறையில் புகழ்
 பெற்ற முன்னோரைப்போல் இவரும் சித்தியும் அறிவும் மிக்க
 வைத்தியராய்ப் பல ஆண்டுகளாகப் புகழ் பெற்று விளங்குவதை
 அறிந்த அரசாங்கம் இவருக்கு
 “இராஜ வைத்தியர்” என்ற
 சிறப்பினை வழங்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது; பாராட்டுதலுக்குரியது. அன்பார் திரு. குமாரசவாமி “இராஜவைத்தியர்” என்ற சிறப்பினைப் பெற்றிருப்பது

அன்பார் குமாரசவாமி அவர்கள் மருத்துவத் துறையில் மட்டு மல்லாமல் மக்கள் நலங்கருதும் பிற துறைகளிலும் ஆர்வம் காட்டும் சிரிய பண்பாளர். அவர் தம் வாழ்க்கை உழைப்பால் உயர்ந்து வருவது போற்றற்குரியது. இராஜ வைத்தியர் திரு. குமாரசவாமி அவர்கள் மேலும் மேலும் தமது துறையில் வளர்ந்து சித்தவைத்தியக்கலைக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் பயன் படத்தக்க பணிகளைச் செய்து இன்புற்று வாழ்த் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம். என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

குன்றக்குடி,
 25-11-69.

குன்றக்குடி அடிகளார்.

இராசவெத்தியர் திரு. அ. க. குமாரசாமி, ஜே. பி. அவர்கள்

Message From Hon. The Minister of Health

I am glad to learn that a souvenir is to be published to felicitate the conferment of an honorary title 'Raja Vaidya' on Vaidyacharya A. K. Kumaraswamy, J. P. a prominent Siddha Physician in the North. As far as I know this title is well deserved by him. I wish him further success and long life.

It was a common practice in the past to honour skilled physicians not only by giving titles but also by generous endowments of land and property. It had gone into abeyance with the general decadence of Ayurveda and the advent of Western Medicine. With the revival of Ayurveda set in motion by the national Government it was befitting that the long years of dedicated service of the pioneers in the field of Ayurveda Siddha and Unani were gratefully recognized in some form or other. The conferment of the honorary title Raja Vaidya by His Excellency the Governor General on 23rd September, 1969 on seven distinguished luminaries in the field of Ayurveda was thus a significant event in the annals of recent history of Ayurveda.

The high reputation of Ayurveda is always synonymous with the prestige and honour of the reputed physicians who stand out from generation to generation. And on them is cast the responsibility of guiding this noble profession on high principles, precepts and practices. I have no doubt that the present day physicians practising Ayurveda, Siddha and Unani will emulate the veterans in this respective fields who have earned the esteem of both public and the Government.

Galle Face Secretariat,
Colombo. 1.
20th December, 1969.

E. L. SENANAYAKE
MINISTER OF HEALTH

Message From the Commissioner for Ayurveda

I am very grateful to the Reception Committee for affording me the opportunity to send this message to the felicitation souvenir published on account of the conferment of 'honoris Causa' degree - Raja Vaidya on Vaidyacharya A. K. Kumaraswamy J. P. by the Ayurveda Medical Council of Ceylon.

The unanimous decision of the North Ceylon Board of Siddha Medicine to recommend Dr. Kumaraswamy for the conferment of this honorary title speaks by itself of the popularity and esteem gained by him among the fraternity of Siddha Physicians in Ceylon. It would be a fitting gesture therefore for the public and the physicians in the north to accord him this welcome and felicitate the honour bestowed on him by the Government.

Describing the Ethics that a noble physician should follow, Charaka the apostle of Ayurveda says, "not for money, nor for any earthly objects should one treat his patients. In this the physician's work excels all vocations." Drawing pointed attention to the need for a high code of ethics among the Ayurvedic physicians would be opportune in this context where a physician is feted and honoured not for his power or influence, but for the very noble qualities of simplicity and selfless dedication to service. At a time when the cult of mammon has got entrenched in society and very many Ayurvedic Physicians sully the hallowed profession by resort to unscrupulous practices, physicians who still perpetuate the traditional decorum and dignity are indeed beacons which while standing steadfastly throw the guiding beams.

Department of Ayurveda.
19th December, 1969.

WIMAL NAWA GAMUWA
COMMISSIONER FOR AYURVEDA

இராசவைத்தீயரும் இல்லத்தரசியும்

வைத்திய கலாநிதி திரு. அ. க. குமாரசுவாமி, சமாதான நீதிபதி
அவர் களுக்கு

இலங்கை அரசாங்கம்
அன்னூர் புலமையும் சேவையுங் கருதி

இராச வைத்தியர்
என்னும் பட்டம் வழங்கியதைப்
பாராட்டும் முகமாகப் பாடிய

நன் மொழி வாழ்த்து

ஆசிரியப்பா

துணை — பாடாண்
துறை — வாழ்த்தியல்

நீடுவா மியரோ நீடுவா மியரோ
வாடா மருத்துவ மங்கல மடந்தை
பீடார் இடப்புறம் பெருமையின் விளங்க
ஏடார் சூந்தல் சுகையன்று செல்வி

5. வலப்புறம் மருவ மணமலி கோலத்து
இளநலங் காட்டி யுலகவர் வாழ்த்த
நீடுவா மியரோ நீடுவா மியரோ
மாண்டகு வாழ்க்கை மனையறத் துணைவி
ஆண்டொரு நூறும் அருகிருந் தாற்ற

10. வேண்டுநர் சிந்தா மணியே யாகி
நீடுவா மியரோ நீடுவா மியரோ
வங்கம் வைத்து வாணிக முனுற்றித்
துங்கப் பெருநிதி தொகுத்துமேம் பட்ட
பங்கமில் செந்தமிழ்ப் பழங்குடிப் பிறந்து

15. பொங்கும் நல்லிசை பூத்திடு செம்மால்
ஆங்கிலம் வண்டமிழ் பாங்குறக் கற்றபின்
வழிவழி தழைத்தே வானுற வளர்ந்த
அழியா மரபின் ஆயுள் வேதப்
பெருங்கலை பயின்று பிறங்குநல் விருதுகள்
20. அருங்கலை விநோதன யமைவுறப் பெற்று
நாற்பதின் மேலே பாற்படும் ஆண்டுகள்
மருத்துவ சேவையில் மாண்புறத் தழைத்தோய் !!
விருத்தரும் பாலரும் மேதகும் இளைஞரும்
மடந்தையர் தாழும் மணையகம் நிரம்ப
25. மற்றவர்க் குற்ற நோய்முதல் நாடி
உற்றநுண் மதியா லுயர்மருந் தாய்ந்து
கற்பக தருவெனக் கைம்மாறு வேண்டா
தள்ளி வழங்கி யரும்பினி மாற்றிடும்
தெள்ளிய மருத்துவ சிந்தா மணியே !!
30. நீயே,
தன்வந் திரிக்குப் பின்வந் தனியோ
மன்னிய வாகட மச்சமா முனியோ
போகரோ அகத்தியப் புண்ணிய முனியோ
யாவ ரென்றியாம் மேவரக் கூறுவோம் !!
35. மேற்புலஞ் சென்று பாற்படப் பயின்று
தேங்கிசை நிறுத்திய ஆங்கில மருத்தரும்
ஏங்கியே வியப்புற ஏண்பெறு மருந்தால்
படுபினி யெல்லாம் பரிகரித் திடுவோய் !!
அற்புத மானநின் கைத்தலம் பட்டால்
40. எற்புத துளைதொறு மியங்குநோ யகலும்
சந்தரப் புலவன் எந்தைநோ யுற்றுழி
வந்தரு கிருந்து மணிபெறு மருந்துகள்
தந்துநோய் நீக்கிய சந்தரக் குரிசில் !!
மணநோ யாளர் மதியிரண் டொன்றில்

45. நலமுறச் செய்யு மற்புதங் கண்டு
வியக்கா வாங்கில மருத்துவ ருளரோ
மங்கல மனமென் மைந்தருக் குற்றுழிப்
பொங்கிய வறுமை புகுந்திடர் செய்யக்
கண்டனை யாயினுங் கேட்டனை யாயினுங்

50. கன்றினுக் கிரங்கும் ஆவெனப் போந்து
குன்றிய மனநிலை குணப்படு மாறு
வரையா தீதலின் வானகம் நீங்கிய
மண்ணகச் சிந்தா மனியென் பேனே
புண்ணியக் காம தேனுவென் பேனே

55. யாதெனச் செப்புவன் மேதகு வள்ளால் !!
பெரும,
நின்பெரும் புலமையை நீண்டநாட் சேவையை
மன்பெருங் குணத்து மாட்சியை மதித்தே
இலங்கை யரசினர் இராச வைத்தியர்

60. எனும்பெரும் பட்டம் வழங்கினர் ஏந்தால் !!
திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் சிறக்கநின் புகழே
ஆயிர மாண்டுகள் பொலிகநின் னூயுள்
வச்சிரப் பலகையிற் பொன்னெழுத் தமைத்துக்
கச்சறு பெருமையைக் கவினுறத் தீட்டுகம்

65. வாழி பெருமநீ நின்பால் மருத்துவம்
ஊழிற் பெற்றே யுறுநல மடைந்தோர்
தொகையினும் பலநாள் வைகித்
தகைசால் மனையொடு தழைத்துவா மியவே.

பண்டிதர் — சோ. இளமுருகனுர்.

வட்டுக்கோட்டையில் வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வரும்
சித்த வைத்திய மரபு
 திரு. ந. நடேசர், ஆசிரியர், வட்டுக்கோட்டை.

வற்று வளங் கொழிக்கும் வட்டேர்:

இயற்கை அண்ணையின் கவின் ஒழுகு கருவுலம் என்னத் திகழ்வது ஈழ மணித் திருநாடு. இந்நாட்டினை வானுற வளர்ந்தோங்கிய காடுகளும், வற்றுவளங் கொழிக்கும் கழி கணி கரும், நீலவாணை நிமிர்ந்து நின்று அளக்கும் நெடு மலைகளும் அழுகு செய்கின்றன. நிலமடந்தையின் நீலப்பட்டாடையாமெனப் பரந்து விளங்கும் பேராழியும் வெண்மணற் குன்றும் மேலும் அழகினுக்கு அழுகு தந்து நிற்கின்றன. மலைகளில் நின்று மணி உருட்டி மரம் சாய்த்து வந் திழியும் வான் யாறுகள் மருங் கெல்லாம் பரந்தோடி வளம் கூட்டுகின்றன. இத்தகு சிறப் பெல்லாம் அமைந்த ஈழநாட்டின் சிரமாமென்ன நாவலராலும் பாவலராலும் புகழ்ந்தேத்தப்படுவது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தின் மேலைத்திசையில் வற்றுவளங் கொழிக்கும் வட்டேர் அமைந்துள்ளது. முன்னோலில் செந்த மிழ மொழியையும்சௌவநன்னெறியையும் மரபு வழுவாது ஒம்பிய பெருமை வட்டேர்ப் பெரும் பதிக்கு உண்டு. பின்நாளில் வட்டுக்கோட்டை செமினாரி மூலம், கிழக்காசியப் பெருநிலப் பரப்பிலே ஏற்றமான கல்வித்தொண்டு புரிந்த சீர்மையும் இப்பதிக்குண்டு.

வட்டுக்கோட்டை யூரில் பண்டைக் காலம் முதற் கொண்டே செந்தமிழ்க் குடிகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுள் ஒரு பாலார் குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கி மேழிச் செல்வத்தை ஒம்பி வருகின்றனர். மற்றும் ஒரு பாலார் வங்கம் வைத்து மலிகடல் ஊர்ந்து வாணிபம் செய்து வாழ்வு நடாத்துகின்றனர். மேலும் சிலர் கலைபல பயின்று கவின் பெறக் காத்தும் வேத்தியற் றுறைதோறும் வியன்பணி புரிந்தும் வாழ்வு நடாத்துகின்றனர். இன்னும்சிலர் சித்த மருத்துவச் சிறப்பெலாம் தேர்ந்து மாண்பயன் பல புரிந்து வருகின்றனர். சுருங்கக்கூறின் வட்டுக்கோட்டையூர் வானவர் நாடென வளர்ந்து வருகின்றது.

வீரமாகாளர் மரபு :

வட்டேர்ப் பதியிலே சிறப்பு மிக்க குடிகளுள் வீரமாகாளர் குடியும் ஒன்று. பொதுவாக இடைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராண கலாசாரம் ஒவ்வொரு தமிழர் வாழ்விலும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். இவ்விதி வீரமாகாளர் குடிக்கும் பொருந்தும். இவர்கள் முன்னோர் தங்கள் அரும் பெறற குழந்தைகளுக்குக் கந்தபுராணத்தில் பயின்ற தேவர் களின் பெயர்களையே சூட்டினர். இவர்கள்

வித்துமெந்தி பேணர் கிளஜாவன் துந்த கிரார் செல்வன்
[காசிப்பிள்ளை அவர்கள் குத்து]

இராசலோவந்தியப்பிள் அநுகூயீர் காலோந்தி
கலாந்தி திரு. அ. க. காசிப்பிள்ளை அவர்கள்

எனது குலதெய்வமாக வீரபத்திரக் கடவுள் இடம் பெற்றிருப்பதும் நோக்கற்பாலது. வீரமாகாளரின் முன்னேர் சித்த ஆயுள்வேத வைத் தியத் துறையில் ஏற்றம் பெற்றி ருந்தனர். சித்த மருத்துவத்தில் மணி மந்திரம் அவுடதம் என மூற்று நெறிகள் இருப்பதை எவ்வும் அறிவர். வீரமாகாளர் மரபோர் இம்முன்றிலும் வல்லவர்களாய் நல்லவர்களாய் நாடு வாழ்த் தப் பணிபுரிந்தனர்.

இவர் மரபோரின் மாந்திரிக சத்தியின் மாண்பின்பபற்றி இன்றும் சௌவி வழிச் செய்திகளாகப் பல கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. விரிவஞ்சி ஒரு செய்தியை மட்டும் இங்கே தருவாம். வீரமாகாளரின் வழித்தோன்றல்களுள் ஒரு வர்யாழ்ப்பாணத்தில் திவட்டிக் கள் ளர்களின் கொட்டம் மிக்க காலத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். ஒருநாள் இரவில் திருடர்கள்சிலர் ஊரினுட்புகுந்து பொருள்களைக் கவர்ந்து கொண்டு சென்றனராக எதிர்பாராத விதமாக வழியினிற் கண்டார். தமக்கு அழிர்வ சாதனையினால் வாய்த்திருந்த மந்திரசத்தியின் வலிமையால் தேசிக்காய் ஒன்றினை மந்திரித்துத் திருடர்கள் மீது வீசவே அவர்கள் தாம் சுமந்து சென்ற பொதிகளுடன் செயலற்று நின்றனர். பின்னர் த. திருடிய பொருள்களை உரியவர்களிடம் சேர்ப்பித்து விட்டுத் திருடர்களின் வயிற்றுப் பசிதணிய உணவளித்து உரிய இடங்களுக்கு அனுப்பிவைத் தார். முதியோர்கள் பலர் இன்

ஞாம் இப்படி எத்தனையோ கதைகளைக் கூறுவர்.

வைத்திய மேதை அப்பா அவர்களின் மலர்ந்த வாழ்வு :

வீரமாகாளருக்குக் கணபதியார் என்னும் அருமைப் புதல்வர் ஒரு வர் இருந்தார். இவரைச் சரவணைப் பரிகாரியார் என்று ஊரவர்கள் அன்பாக அழைப்பார். கணபதியாருக்கு முறையே அப்பா, சின்னப்பா, கார்த்திகேச என்னும் மூன்று புதல்வர்கள் தோன்றினர். அப்பா அவர்கள் தமிழ்மொழியையும் சைவசித்தாந்த நெறியையும் கற்றுனர்ந்திருந்தார். வைத்தியத் துறையில் தமக்கெண் ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றுற கொண்டார். இவர் சிவபூசா துரந்தரராய்க் கீர்த்தி மிகு வாழ்வு நடாத்தினார். தமது பெயருக்கேற்ப 105 ஆண்டுகள் மண்ணுலகில் மாண்போடு வாழ்ந்தார். வட்டுக்கோட்டையில் பழைமைவாய்ந்தவீரபத்திரர் ஆலயம் இருந்த இடத்தில் சிவாலயம் ஓன்றை அமைத்தார். அனைத்திலங்கையிலும் மனநோய்க்குத் தலைசிறந்த மருத்துவர் என்று பெயர் பெற்றவர். இவரையொப்பவே இவரது சகோதரர் சின்னப்பா அவர்களும் நாடுபுகழும் வைத்திய நன்மணியாய் விளங்கி னார். இவரது மற்றைச்சகோதரர் கார்த்திகேச ஆற்றல் மிகு மந்திர வாதியாய்த் திகழ்ந்தார்.

வைத்திய மேதை அப்பா அவர்கள் தமது தந்தையை ஒப்பழுங்கு புதல்வர்களைத் தந்தார். அவர்க

ஞர்ஸ் வைத்திய சிகாமணி கந்தையா அவர்கள் குலவித்தையாம் மருத்துவத்துறையில்ஸடுபட, திருவாளர்கள் சண்முகம், தம்பு என்போர்கள் அரசாங்க சேவையில் புகுந்தனர். கந்தையா வைத்தியர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பாடங்கேட்டுத் தெளி ந் தார். தமது தந்தையை ஒப்பச் சைவாசார சிலராய்ப் பெளரணிகராய் வாழ்வுநடாத்தினார். தமதுதந்தையாரின் பின் வட்டுக்கோட்டை வீரபத்திர சிவாலயத்தை நன்கு நிறுவுகித்தபெருமையும் இவருக்கு உண்டு. கந்தையா அவர்கள் தன் நன் மாமன் கார்த்திகேசு முருகுப் பிள்ளை அவர்களின் அருமைப்பு தல்லி கற்பகம் அம்மையாரை மணம் யூடித்து உற்றாரும் ஊராரும் புகழ் நல் வாழ்வு நடாத்தி னார்.

இராச வைத்தியர் தோற்றம்:

வைத்திய கலாநிதி கந்தையா அவர்களும் கற்பக அம்மையாரும் ஆற்றிய நற்றவத்தால் ஆயிரத் தெண்ணாற்றுத் தொண்ணாற் ரேன்பதாம் ஆண்டு மே மாதம் பதின்மூன்றாந் தேதியன்று இராச வைத்தியர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் தோன்றினார்கள், இவரின் பின்னர் வைத்திய கலாநிதி திரு. காசிப்பிள்ளை அவர்களும். திருமதி மாணிக்கம் வீரபத்திரர், திருமதி சிவஞானதேவியார் துரைகவாமி அவர்களுந்தோன்றினார்கள். திரு. குமாரசாமி அவர்கள் இளமைப் பருவத்திலே தந்தை தாயரின் கவனத்திலும் தமது பாட்டார் வைத்திய மேதை அப்பா அவர்களின் அரவணப்பிலும் வளர்மதி

யெனவள்: ந்தோங்கினார். பள்ளிப் பருவம் அடைந்ததும் அக்காலத் தில் பிரபல்யம் அடைந்திருந்த வட்டுக்கோட்டைப் பிளவத்தை அமெரிக்கன் மிஷன் ஆரம்ப பாடசாலையில் நல்லதொரு தினத்திலே கல்லி கற்குப் புகுந்தார். இயற்கையிலே நுண்ணறிவு மிகுந் தகுமாரசாமி அவர்கள் தமது ஆரம்பக்கல்லியை முடித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி யில் ஆங்கிலக் கல்லியைக் கற்கப் புகுந்தார். ஆங்கில மொழியை அமைவுறக் கற்றுத் தேர்ந்தார். மேலும் ஆங்கில மொழியைத் துறைபோகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்னும் பேராவலால் அருமைத் தந்தையும் அன்புப் பாட்டனும் இவரை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் உயர் தரவகுப்பில் சேர்த்தார்கள். “குலவித்தை கல்லாமற் பாகம் படும்” என்பார்களே, சிறுவனுக் கிருக்கும் போதே திரு. குமாரசாமி அவர்கள் தந்தையாரதும் பாட்டாரதும் நேரடியான கவனத்தின் கீழ்ச் சித்த மருத்துவத் துறையிலும் நல்லறிவு வாய்க்கப் பெற்று விளங்கினார்கள்.

அரச பணியும் ஆசிரிய சேவையும்:

இலங்கை மக்கள் தம்மையறியாமல் தமது அருமைக் கலைகளைத் தெரியாமல் அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்த காலம் அது. ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் சிறிது ஆங்கிலத்தைக் கற்றுவிட்டு அரசாங்கத்தில் சிறு உத்தியோகத் திலேனும் சேர்ந்து கொள்வது உயர்ந்த நாக

ரிகமாய்க் கருதப்பட்ட காலம், எத்தகைய தன்மானம் படைத்த வர்களுங்கூட அடிமை வாழ்வாம் உத்தியோகத்தை மிகவும் விரும்பி நின்ற காலம். இந்த உத்தியோக மோகச் சூருவளியில் நின்றுபிடிக்க ஆற்றுதவராகித் திரு கந்தையா அவர்களும் தமது அருமைப் புதல் வர் குமாரசாமி அவர்களை அரசாங்க உத்தியோகத்தில் சேர்க்க எண்ணினார். திரு. குமாரசாமி அவர்களை எழுது வினைஞர் சேவை தானுகவே வந்து பற்றிக்கொண்டது. தபால் தந்திப் பகுதியில் ஓர் எழுது வினைஞராகக் கட்டமையாற்றி வரலாயினார். இன்மை முதற்கொண்டே நம்பிக்கைக்கும் திறமைக்கும் இடமாய்த் திகழ்ந்த குமாரசாமி அவர்களைத்தந்திப்பகு தித்தொழில்நுட்ப அதிகாரி தமது சொந்த எழுது வினைஞராக வைத்துக் கொண்டதில் வியப்பில்லை. சுமார் மூன்று ஆண்டுகளில் எழுது வினைஞர் சேவைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டு வட்டுக்கோட்டைப் பிளவுத்தை அமெரிக்கன் மிழன் பாடசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டார். திருமணப் பருவம் வந்தடுத்தது.

இசைமிகும் இல்லறம் :

வட்டுக்கோட்டையில் கதிரேசு-கந்தையா என்பவர் செல்வராக வாழ்ந்து வந்தார். இவர் வைத்திய சிகாமணி திரு. அ. கந்தையா அவர்களுக்கு மைத்துன கோத்திரத்தினர். கேட்பார் திகைப்பெய்தும் மந்திர சத்தி கைவந்தவர். அத்துடன் இலக்குய ரசனையிலும்

சிறந்தவர். நாட்டுக் கூத்தினைப் பழற்றும் அண்ணைவியாருங்கூட.. கதிரேசு-கந்தையா அவர் கள் பொற்பின் செல்வியாம் விசாலாட்சி அம்மையாரை மணமுடித்து வாழ்ந்தார். இவர்களுக்குக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் சிறந்த இரத்தினம் அம்மையார் என்னும் அருந்தவப் புதல்வியார் இருந்தார். இரத்தினம் அம்மையார் மணப்பருவம் எய்தியிருந்தார். குடும்பத்தில் முதற்பிள்ளை ஆதலி னல் பெரியபிள்ளை என இன்றுங்கூட யாவராலும் அழைக்கப்படுகின்றார். நல்லதொரு நாளிலே அன்புச் செல்வி இரத்தினம் அம்மையாருக்கும் ஜயன் குமாரசாமி அவர்களுக்கும் திருமணம் விசாலாட்சி சமேத விசுவநாதன் திருவருளால் நடந்தேறியது.

இரத்தினம் அம்மையார், “மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை.” என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கேற்ப இல்லற வாழ்வினை மேற்கொண்டு ஒழுகி வருகின்றார். துறந்தார்ப் பேணுதல், விருந்தயர்தல், வறியார்மாட்டருளுடைமைஆகியநற்குணங்களும், அட்டிற் ரெழுழில் வண்மை, இல்வாழ்விற்கு வேண்டுவன அறிந்து கடைப்பிடித்தல் போன்ற நற் செய்கைகளும் இவரை அலங்கரிப்பன வாயின. உற்றார் குழந்தைகளையும், ஊரார் குழந்தைகளையும், தாயன்போடு போனி வளர்த்து வாழ்வளித்து இன்பங்காணும் பெருந்தொண்டு இவர்பால் இருந்தமையினாற்

போலும் இவர் தொழும் தெய்வ மாகிய விசாலாட்சி சமேத விசவ நாதன் குழந்தைச் செல்வத்தை நல்காது விடுத்தான். எல்லாம் திருவருளின் செயலால் நடப்பன வண்ணே!

திரு. குமாரசாமி அவர்களும் இரத்தினம் அம்மையாரும் இல்லறமாம் நல்லறத்தை இனி தேநடாத்தி வருகின்றனர். திரு. குமாரசாமி அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலிலும் நீண்டகாலம் ஈடுபட்டாரில்லை. இதுவும் இறைவனின் திருவுள்ளம் போலும். குமாரசாமி அவர்கள் சித்தவைத்தியத் துறையிலே பேரூக்கம் கொண்டு உழைக்கலானார். தந்தையிடத்தும் பாட்டனாரிடத்தும் பெற்றுக் கொண்ட அறிவோடு தமது நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க ஆராய்ச் சியாலும் நீண்ட அனுபவத்தினாலும் தமிழ் வைத்தியத் துறையிலே புதிய புதிய சாதனைகளைக் கண்டார் கேட்டார் வியப்புறும் வண்ணம் செய்து வருகின்றார்.

சமூகசேவையில் ஈடுபடுதல் :

தானுண்டு தன்குடும்பமுண்டு என்று அடங்கிக் கிடக்க அவர்ஹள் எம் விழையில்லை. ஊர் மக்களுக்கு உயர்வு பெற்றுத் தருவதற்காக வட்டுக்கோட்டை ஊர் மன்றத்தில் உறுப்பினராகி உயரிய சேவைகளைச் செய்து வந்தார். ஈடும் எடுப்புமற்ற சித்தவைத்தியத்தை ஒம்பும் சித்தவைத்தியர்களின் தாழ் நிலையைக் கண்டு இரங்கிய, இவர் அகில இலங்கைச்

சித்தவைத்தியர் சங்கத்தில் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தலைவராய் இருந்து நெல்லிக்காய் மூட்டை போலச் சிதறிக் கிடந்த வைத்தியர்களை யெல்லாம் ஒன்று பிணைத்து ஆட்சியாளரும் அசையும் வண்ணம் ஒரே கொடியின் கீழ் ஒரே குரலில் பேசத்தக்கவாறு ஒருமைப்படுத்தியுள்ளார். தான் பிறந்த கிராமம் உயர்வடைய வேண்டுமென்ற கருத்தால் கிராமத்தில் எத்தனை எத்தனை இயக்கங்கள் உண்டோ அத்தனைக்கும் கைகொடுத்துதவி நல்ல பணியை நானும் செய்ய வழிவகுத்து வருகின்றார். இன்று திரு. குமாரசாமி அவர்கள் வட்டுக்கோட்டை வீரபத்திர சிவாலயத்தை சீர்மை பெற நிருவகித்து வருகிறார். இவரது ஆலய பரிபாலன சேவைக்கு அருமைச் சகோதரர் திரு. காசிப் பிள்ளையும் உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார். சிவாலயம் ஒன்றை நிருவகிப்பதென்பது மிக மிகப் பெரிய காரியமாகும். விகவேச வரணின் இன்னருளால் அப்புண்ணிய கைங்களியம் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகின்றது.

அரசினர் வரிசைதந்துசிறப்பித்தல்

இவரது அளப்பருஞ் சேவைகளைக்கண்ட இலங்கை அரசு 1956-ம் ஆண்டில் உறுதிமொழி ஆணையாளர் வரிசையை நல்கிக் கொரவித்தது. அதை அடுத்துச் சமாதான நீதிபதி வரிசையைத் தந்து தன்னிச் சிறப்பித்துக் கொண்டது. ஆயுள்வேதக் கவுன்சிலில் அங்கத்தவராக

அமர்த்திக் கொண்டது. அபின் சபைக்கு உறுப்பினராகவும் ஏற்ப டுத்திக்கொண்டது. எல்லாவற்றிற் கும் சிகரம்போல இலங்கைவாழ் தமிழ்ப் பெருங்குடிச் சித்தவைத் தியர்களுள் தனிப்பெருந் தலை வராகக் கண்டு ‘இராசவைத்தியர்’ என்ற அதி உன்னத வரிசையைத் தந்து கெளரவித்துள்ளது.

வாழ்க குமாரசாமி

இராசவைத்தியர் திரு. குமாரசாமி அவர்களும் வாழ்க்கைத் துணைவியாரும் இன்னும் பல லாண்டுகள் நோய் பிணியின்றிச் சிரும் சிறப்பும் மிக வாழ வேண்டும் என்று வட்டுரில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் இறைவனை வேண்டிய வண்ணம் இருக்கின்றார்கள்.

முடிவுரை

இராசவைத்தியர் திரு. குமாரசாமி அவர்களை ஒப்ப அவர்

தம் உடன்பிறந்த சகோதரர் வைத்தியகலாநிதி திரு. க. காசிப் பிள்ளை அவர்களும் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகின்றனர். மற்றும், அப்பா அவர்களின் அருமைச் சகோதரர் வைத்தியமணி சின்னப்பா அவர்கள் வழி யில் வந்த சரவணமுத்துப் பரிகாரியாரின் புதல்வர் வைத்திய கலாநிதிக்கிரமைலநாதர் அவர்களும், நன்னியப்பாப் பரிகாரியாரின் புதல்வர் மாந்திரீகர் திரு. பரராச சிங்கம் அவர்களும், இளைப்பாறிய அரசாங்க ஊழியர் வஸ்விபுரம் அவர்களின் புதல்வர் வைத்திய கலாநிதி சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்களும் சித்தவைத்திய நெறிக்கு விளக்கந்தந்து வீரமாகாளர் வைத்திய மரபின் புகழைப் பேணிவருகின்றனர்.

நாளெல்லாம் இவர்கள் நாட்டிற்கு நல்லபணி செய்து நலமே வாழ எல்லாம்வல்ல இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

வாழ்க வீரமாகாளர் வைத்திய மரபு

வாழிய சித்தமருத்துவச் செந்தெறி.

வட்டுக்கோட்டையின் இரு கண்கள்

○

உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்
பாரானுமன்ற உறுப்பினர் வட்டுக்கோட்டை

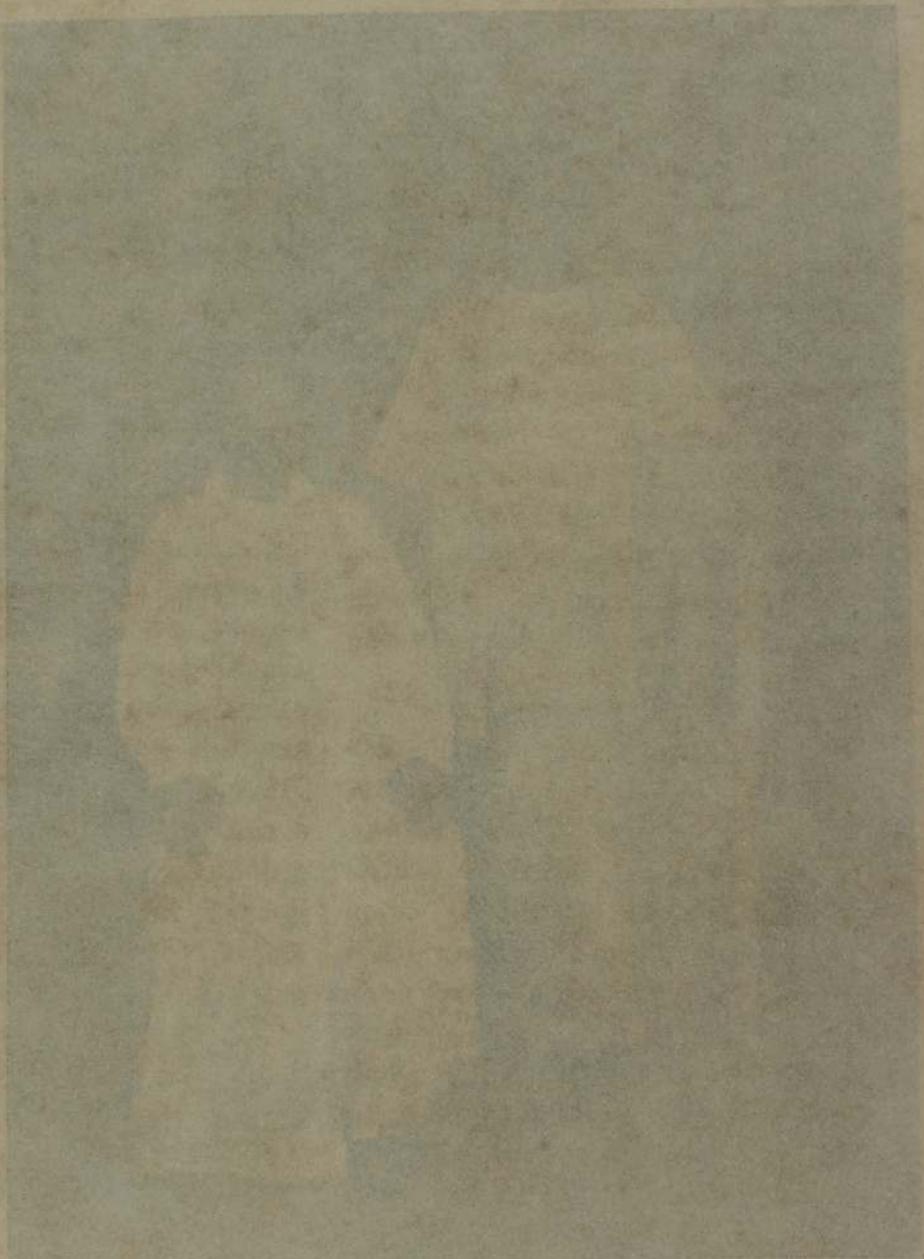
—வினா—

பண்டைத் தமிழ்க் கலைகளும் பழந்தமிழர் வைத்தியமுறைகளும் என்றும் வளங்குன்றது வளர்ந்து வரும் பகுதி, வட்டுக்கோட்டையாகும். தமிழர்களின் சித்த வைத்தியமுறை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன்னர்களால் போற்றி வளர்க்கப்பட்டதோன்றுகிறது. அத்திறம்படைக்கு சித்தவைத்தியம், செகராசசேகரனின் வைத்திய பரம்பரையில் உதித்த குடும்பத்தினரால் வட்டுக்கோட்டையில் வாழையடி வாழையாக வளர்த்துவரப்படுகின்றது. அந்நிய ஆட்சிக்காலத்தில் நாட்டுவைத்தியமுறைகள் நசிக்கப்பட்டுப்போகாது காத்தபெருமை இக்குடும்பத்தையும் சாரும்.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த குடும்பத்திலே எனக்குத் தெரியப் பெருஞ் சிறப்புப்பெற்ற வைத்தியராக விளங்கியவர் அப்பா அவர்களாகும். அவர்களுடைய பேரர்களாகப் பிறந்த வைத்திய

கலாநிதிகள் குமாரசாமி, காசிப் பிள்ளை ஆகிய இருவரும் வட்டுக்கோட்டைக்கே வைத்தியத்துறையில் இரு கண்களென விளங்கி வருகின்றனர். அகில இலங்கைச் சித்தவைத்தியர் சங்கம் என்றால் திரு. குமாரசாமி என்று கூறக் கூடிய அளவுக்குப் பலகாலம் அச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் இன்று காப்பாளராகவும் விளங்கிச் சித்தவைத்தியமுறை புறக்கணிக்கப்படாது பாதுகாத்தவர் திரு. குமாரசாமியே.

வைத்தியகலாநிதி குமாரசாமி அவர்கள் இராசவைத்தியர் என்று சிறப்பிக்கப்படுவதற்குச் சகல விதத்திலும் தகுதி வாய்ந்தவர் என்பது மேலே கூறியவற்றால் தெள்ளிதிற் புலப்படும். அவர் பெருமைக்கூறும் விழாமலரைச் சிறப்புற வெளியிட முன்வந்த வர்களுக்கு எனது மனம்நிறைந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குருவும் சீட்டும்

எனது சற்குடு

சித்தவைத்தியர் திரு. ஆ. புண்ணியழுர்த்து அவர்கள்

[கரிக்கட்டுமூல மேற்கு கிராமச்சங்க வைத்தியசாலை, அலம்பில்]

நான் எனது கிராமப் பாட சாலையிற் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். தந்தையார் என்னை நான் பயின்ற தமிழ்ப்பாடசாலையினின் றும் எடுத்து ஆங்கிலப் பாட சாலைக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார். வைத்தியராக வும் ஆசிரியராகவும் சமூகப்பணி யில் ஈடுபட்டிருந்த என் அருமைச் சகோதரன் மயில்வாகனத்தைப் போலவ்ஸாமல் அரசியற்சேவையிற்சேருவது எனக்கு நன்மைபயக்கும்பெண்ணிய தந்தையின்னைத்தைத் திருவருள் மாற்றிவிட்டது. நானும் என்சகோதரர்போல் சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியம் கற்றுத் தந்தையின் கண்முன் இருந்து பணியாற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. பக்குவமுடைய ஆன்மாக்களைத் திருவருளே குருவாகவந்து ஆட்கொள்ளும் என்பது சித்தாந்தம். “தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி” என்பது பொதுமொழி.

“தங்கள் மகனுக்கு வைத்தியமே படிப்பிக்க எண்ணுவதாக அறிகிறேன். அவரை என்னிடம் அனுப்புங்கள். ஆனால் எனது பேரன் அப்பாவிடம் ஒரு சொல்

லுச் சொல்லுங்கள்” இவ்விதம் ஒருநாள் வைத்தியகலாநிதி திரு. அ. க. குமாரசுவாமி அவர்கள் எனது தந்தையை வழியிற்கண்டு கூறினார்கள். “கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது” என்று கூறிக்கொண்டே தந்தையார், நாடுபுகழ் வைத்தியமேதை உயர்திரு அப்பா அவர்களிடம் சென்றார்கள்.

“எமது வைத்திய பரம்பரையில் பண்பாடு பக்குவமில்லாதாரை நாம் மாணவர்களாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எம்மைப் போல் நீவிரும் சைவாசாரசில மும், வைத்திய பாரம்பரியமும் உடையவர்கள். ஏன்? சைவாலயமொன்றை நிருவகிப்பதும் சைவாசாரத்துடன் வாழ்வதும் ஊர் அறிந்த செய்தி அன்றே!” பின்னை படிக்கட்டும் என்றுஅன்புடன் ஆசிகூறி அனுப்பினார் அப்பா அவர்கள்.

இ ஈ ற வ ளை வணக்கி நல்ல நாளில் வைத்தியகலாநிதி குமாரசுவாமி அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு வைத்தியம் கற்கத் தொடங்கினேன். எனது குருநாதர் வைத்தியத்துறைப் பரப்

பனைத்தையும் முற்றுமுனர்ந்தவர் என்பதை அறிய அதிககாலம் செல்லவில்லை. அவரின் ஆழ்ந்த ஞானமும், ஞானத்திற்கேற்ற சித்தியும், கருணைஉள்ளமும் யான் வாழ்வில் வளம்பெறப் பெரிதும் உதவின. என்னசிரியர் செந்தமிழ்நூற் பயிற்சியும் சித்தாந்த சாத்திர அறிவும் மிக்கவர். ஆங்கில மொழியிற்பெற்ற அறிவால் சித்த ஆயுள்வேதத்துடன் மேனாட்டு வைத்தியத்தை ஒருங்கு வைத்து ஆராயும் ஆற்றல்வாய்ந்தவர். அவரின் ஓப்பியல் ஆராய்ச் சித்திறன் வைத்தியக்கலையில் மேலும் மேலும் புதிய சாதனைகளை உண்டாக்க உதவியது. இத்தகைய அரிய வைத்தியமேதை எனக்குக் குருவாக அமைந்தது எனது பூர்வபுண்ணிய பலனேயாகும்.

எனது குருநாதர் ஒதுவது மூலமும், உபதேச வாயிலாகவும், அனுபவர்தியாகவும் செய்முறைவழி யாகவும் எனது வைத்தியக்கல்வி யைப் பூரணப்படுத்த உதவினார். பூதங்கள் திரவியங்களைச் சாடி சாடியாக வைத்துக் காத்துநிற்கு மென்றும் அவற்றை யாருக்கும் கொடுக்கமாட்டா வென்றும் நாடோடிக் கதையுண்டு. இங்கேயும் நூல்களிற் பொதிந்துகிடந்த ஞானமென்னும் திரவியத்திற்கு அதிபதியாக இருந்தவர் எனது சற்குரு. ஆனால் அவர் எனக்கு வேண்டியமட்டும், எனது அறிவு கொள்ளக்கூடியமட்டும் ஞானச் செல்வத்தை அள்ளி அள்ளி வழங்கியுள்ளார்.

சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியக் கலையின் அரிய பெரிய பொருள்கள் பல ஏடுகளில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. சில விடயங்களுக்குப் பிழையான அர்த்தங்கொடுப்பதும், விளக்கவீனத்தால் மாறுபடப் பொருள் கொள்வது மீண்டும் போன்ற இடர்ப்பாடுகளினால் அரிய விடயங்களின் மகத்தான பயனை மக்கள் அடையமுடியாமலிருக்கின்றனர். இத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் ஏதும் இன்றி முனிவர்கள், சித்தர்கள் பாடிய பாடல்களின் மூலப்பொருளைக் கூறவும் அவற்றின்வழி சிகிச்சை முறையைக் கையாளவும் ஆற்றல் பெற்ற எனது குருவளித்த போதனை, செய்கைமுறைப்பயிற்சி என்பன மதிப்பிடற்கரியன.

வைத்தியன் எவனும் பணத்துக்காகவல்ல, நோயாளியின் நோயை மாற்றுவதற்காகவும், புகழுக்காகவல்ல, மேன்மை கொள் வைத்தியக்கலையின் புனிததன்மையைப் பேணுவதற்காகவும், வியாபாரத்துக்காகவல்ல ஒளடத்தின் தெய்வீக ஆற்றலைக் காண்பதற்காகவும் வாழவேண்டும் என்னும் கொள்கை யைத் தன் போதனை மூலமும் சாதனைமூலமும் எனது சற்குரு உணரச் செய்துள்ளார். அவரின் மதிப்பிடற்கரிய கொள்கை எனது தொழிலுக்குக் கலங்கரைவிளக்கம் போன்றது. எனது குரு அன்றுதொடங்கியே இராஜவைத்தியராக மிளிர்ந்தார். இவர் எனது வணக்கத் துக்குரிய சற்குரு. இராஜகுரு வாழ்க் — சற்குரு வாழ்க்.

நோயனுகா நெறி

வைத்தியகலாநிதி திரு. ச. க. நாதன் அவர்கள்

டி. ஐ. எம். எஸ்.

ஊர்மன்ற மருத்துவமனை, பணை.

மக்கள் நோயனுகாது வாழ்வ தற்கு இயற்கையோடியைந்த வாழ்க்கைமுறையும், தாயகாற்று, சுத்தநீர், அளவான உணவு, சூரிய ஒளி என்பனவும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றன. மற்றும் தாய் தந்தையரின் அளவான குடும்ப உறவும் துணைபுரிகின்றது.

இந்த உலகம் ஜம்பெரும் பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஆனது. மனிதன்முதல் தாவர ஜீவவர்க்கம் முடிவாக உள்ள சகலபொருள்களும் ஜம்பெரும் பூதங்களால் ஆனவையே! ஆகவே உலகிற்கும் மனிதன்முதல் தாவர ஜீவவர்க்கம் இறுதியாக உள்ள சகலபொருள்களுக்கும் தொடர்புண்டென்பதைச் சொல்லாமலே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

உலகில் நிலத்தின்தன்மை இடத்திற்கிடம் மாறுபட்டிருக்கின்றது. தமிழ்மாந்தர் காலங்களைக் கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேணில், முதுவேணில் என ஆரூகப் பகுத்துள்ளனர். நிலத்தின் தன்மைக்கும் காலத்தின் இயல்புக்கும் ஏற்பமனித ஜீவா தார இனங்கள் அமைந்துள்ளன.

மக்கள் எங்கு வாழ்கின்றனரோ அப்பகுதியின் நில இயல்புக்கும் வெட்பதட்ப நிலைக்கும் ஏற்பக்தங்கள் வாழ்க்கைமுறைகளை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது தவிர்க்கமுடியாத நியதியாக இருக்கின்றது. அவ்வாறு அமையாதுவிடின் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட வேண்டியிருக்கின்றது.

இவ்வண்மையை நன்குணர்ந்து கொண்ட பண்டைக்கால மக்கள் தாம்வதியும் பகுதிகளில் பயிராகும் உணவுப்பொருள்களை உண்டு உடலுறுதியோடு நீண்டகாலம் வாழ்ந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு கிடைக்கும் சாமை, குரக்கன், வரகு, எள்ளுப்போன்ற தானியவகைகளும் இராசவள்ளி, மரவள்ளிபோன்ற கிழங்குவகைகளும் மற்றும் பனம்பொருள்களும் எத்துணை நன்மைவாய்ந்தன என்பதை எடுத்துரைக்கவேண்டிய தில்லை. முற்கால மக்கள் மட்கலங்களில் உணவுவகைகளைச் சமைத்தார்கள். இக்காலத்தில் நாகரிகத்தின்பேரால் அலுவினியப்பாத்திரங்களில் சமையல்செய்கின்றோம். இதில் எவ்வளவு கெடுதல் உண்டு என்பதனை நாம் இன-

நும் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. மட்கலங்கள் உடைந்துவிடும். பொருளாதாரச் சிக்கணம்வேண்டும் என்று கருதினால் பித்தலைப் பாத்திரங்களில் சமைக்கலாம்.

பண்டைக்காலத்தில் பெருஞ் செல்வர்கள்கூட ஒலைகளால் வேயப்பெற்ற மன்தரையோடு கூடிய வீடுகளில் வசித்தார்கள். அவை நாட்டின் வெப்பநிலைக்குப் பொருந்துவனவாய் இருந்தன. நோய்பினி இன்றி நெடுநாள் வாழ்ந்தனர். இன்றைய நிலையோ நம்மைச் செயற்கை வாழ்விற்கு இட்டுச் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றது. நமது நடை உடை பாவனைகள் யாவுமே செயற்கையாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன.

தூயகாற்றும் சுத்தநீரும் சூரிய ஓளியும் நமக்கு இயற்கையிலேயே கிடைக்கின்றன. நாம் வசிக்கும் வீடுகளுக்கு அண்மையில் அழுக்குகள் குப்பை கூளங்கள் முதலியன சேராதபடி பார்த்துக்கொள்ள தல்வேண்டும். அங்ஙனம் அவை சேரின் அவற்றிலிருந்து வரும் அசுத்தமான காற்றும் தூசியும் நோயை விளைவிக்கும். நீர் பல காரணங்களினால் அசுத்தமடைகின்றது. நீரைக்கொதிக்கவைத்து ஆறியபின் பருகலாம். அன்றி வடிகட்டி எடுத்தும் பருகலாம். கொதித்து ஆறியநீரைப் பருகுவதில் யாருக்கும் சங்கடமேற்பட மாட்டாது. கிராமவாழ்க்கையில் மக்களது பலவேலைகளுக்கிடையிலேயே சூரிய ஓளியைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருப்பதனை

எவரும் அறிவர். சூரியனின் கதிர்களில் உள்ள ஜீவசத்துக்கள் மனித உடம்பில் சிலநோய்களை வரவொட்டாமற் தடுக்கின்றன.

உணவினுலேதான் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று துணிந்துகூறலாம். உணவு சுத்தமான தாயும் எளிதில் சீரணிக்கக் கூடிய தாயும் போஷாக்குகள் சமதையாக நிறைந்துள்ளதாயும் இருத்தல்வேண்டும். சுவை நிறைந்த உணவென்று அளவுக்கு மிஞ்சி உண்பதும் முன் உண்ட உணவு சீரணிக்காதிருக்கையில் உண்பதும் நோயை விலை கொடுத்து வாங்கும் செயல்களாக அமைந்துள்ளன. வள்ளுவர் பெருமானும்,

“அற்றுஸ் அளவறிந் துணக அஃதுடம்பு பெற்றுள் நெடிதுய்க்குமாறு”
என்றும்,

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய(து) அற்றது போற்றி உணின்”
என்றும்,

“மாறுபாடிஸ் ஸாத உணடி மறுத்துண் [ணின் ஊறுபாடிஸ் ஸீல உயிர்க்கு”
என்றும்,

“இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம் [போல் நிற்கும் கழிபேர் இரையான்கண் நோய்”
என்றும் கூறுவன இவற்றை நன்கு புலப்படுத்தும்.

உணவுட்கொள் ஞம் போது கோபம், துக்கம், வீண்சிந்தனைகள் இல்லாது மகிழ்ச்சியுடன் உண்ணுதல்வேண்டும், மலசலாதி

களை அடக்காதிருப்பதும் நல் வாழ் விற்கு இன்றியமையாத தாம். தினமும் மலசலம் ஒன்றுக்க கழிவதற்கேற்ற விதத்தில் உண்ணும் உணவு அமைதல்வேண்டும். கிரைவகை, பழவகை, கருணைக்கிழங்கு, மோர், தயிர், நெய் முதலியன உணவு களில் சேர்க்கப்பட்டால் உடற்சுகம் உண்டாகும். அன்றி மலசலபந்தமும் ஏற்படாது. இதனே,

“தின்ன மிரண்டுள்ளே சிக்க வடக்காமல் பெண்ணின்பால் ஒள்ளறை பெருக்காமல் — உண்ணுங்கால் நீர்கருக்கி மோர்பெருக்கி நெய்யுருக்கி உண்பவர்தம் பெருரைக்கிற போமே பினி” என்னும் தேரையர் வாக்குத் தெளிவுபடுத்தும்.

நாம் உண்ணும் உணவு ஜீரணித்து உடம்பிற் சேருவதற்கு உடற்பயிற்சி அவசியம். தினமும் தன் சக்திக்கேற்ப ஏதாவது வேலையோ விளையாட்டோ செய்தல் வேண்டும். அதனால் உடம்பிலுள்ள சில தேவையற்ற உப்புக்கள் வியர்வைமூலம் வெளியேறுகின்றன. தசைநார்களும் வலுவடைகின்றன.

நோயின்றி வாழ்வதற்கு ஒழுக்கமும் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது. தாய்தந்தையர் மத மிஞ்சிய சிற்றின்பத்தில் ஈடுபடுவதன் காரணமாக அவர்கள் மேகரோகங்களுக்கு ஆளாகின்றனர். அதன் விளைவாக அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் பலவீனர்களாகவும் பிறந்தகாலம் முதல்

கிரந்தி, தோஷம், கணம், மாந்தம், கரப்பன், அக்கரம் முதலிய நோய்களாற் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இதனே,

பிறந்தநாட்டின்னோக்குத் தானே தன்தாய் பிதாவாலே பினியுடலின் மேலேதான் ரும் சிறந்தபினி கணமாந்தம் கரப்பான் தோடம் தீதாகு மக்கரங்கள் கிரந்தி முன்னும் என்றும்,

சொல்லுகின்ற குழவிக்குக் கரப்பா னேது தோடமென்ற விளையேது மாந்த மேது கொல்லுகின்ற கணமே(து) அக்கர ஸ்களேது கூறும்வை சூரியேன்ற குழற வேது புல்லுகின்ற தாயாலே தந்தை யாலே புனைந்துகொடி படர்ந்ததுபோல் படர்ந்த திப்பால் கொல்லுகின்ற கரப்பானும் கர்ப்ப மேகம் கோடலுற்ற தோடமெல்லாம் முலைப்பாற குடே.

என்றும் வரும் பாடல்களால் அறியலாம்.

மனிதன் கடின உழைப்பின்பின் ஆறுதல் எடுக்கவேண்டியதவசியம். இன்றேல் உறுப்புக்கள் இளைத்துப்போய் சக்தி குன்றிவிட ஏதுவாகும். எப்பொழுதும் இரவு ஒன்பது மனிக்குப் பிந்தாமல் படுக்கைக்குச் சென்று வைகறைப் பொழுதில் விழித்தெழுதல் உடல் நலத்தையும் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி யையும் தரும். யாம் இதுவரை கூறிய விடயங்களை ஒவ்வொருவரும் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து வருவார்களேயானால் நோய்னுகாது நீண்டநாள் இன்பமோடு வாழலாமென்பது தின்னம்.

○

நோயும் உணவும்

திரு. வ. கயிலைநாதன் அவர்கள்
அரசினர் ஆட்டுவேத வைத்தியக்கல்லூரி — கொழும்பு

நோயும் உணவும் என்றதும் பொதுவாக நோயின்தன்மை, நோயாளிக்கு அளிக்கவேண்டிய உணவின்தன்மை, தவிர்க்கவேண்டிய உணவுகள் எவை என்பன குறித்து எமதுள்ளத்திற் சிந்தனை கள் தோன்றும். உலகில் எங்கு பார் க்கினும் விதம்விதமான நோய்கள் வியாபித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. அறிவியல் அறிஞர்கள் விதவிதமான நோய்க்கிருமிகளையும் அவற்றால் ஏற்படும் பலவிதநோய்களையும் தம் கூர்த்த மதியாற் கண்டறிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் உடல் உறுப்புக்களைச் செயற்கையாகச் செய்து மனித உடலிற் பொருத்து மளவிற்கு வெற்றிகண்டுள்ளனர். விஞ்ஞானமும் மருத்துவமும் இனைந்து செயலாற்றுகின்றன. இந்நிலையில் நோய்க்கும் உணவிற்குமுள்ள தொடர்புகளை விஞ்ஞானர்தியில் ஆராய்வது சாலப்பொருத்தமானதாகும்.

நோயினாற் துன்புறும் நோயாளி நோயுற்ற காரணத்தை அறிந்தால் நோயானது உறுப்புகளின் மாறுபட்ட தொழில் ஏதுவாக வோ அல்லது மிதமிஞ்சிய தொழில் ஏதுவாகவோ ஏற்பட்ட தென் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. நோய் ஏற்படுவதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாமெனினும்

அடிப்படைக் காரணம் ஒன்றுண்டு. அதுதான் உடலிலுள்ள நோயெதிர்க்கும் குறைபாடாகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் “இம்மியூனிற்றிப்பவர்” அல்லது “ரெசிஸ்ரிவ் பவர்” என்பர். இச்சத்தி நோயெதிர்க்கும் தன்மையுள்ள “பிறபொருள் எதிரிகளை” உண்டாக்கி நோய்க்கிருமிகளை அழிக்க உதவும். உடலில் விசேட பாதுகாப்புத் தானமாகிய ‘வலை அகவளித் தொகுதியில்’ உள்ள கலங்கள் ‘பிறபொருள் எதிரிகளை’ உண்டாக்குகின்றன. எதிரிகள் அல்லது நோய்க்கிருமிகள் உடலிற் சென்றவுடன் ‘வலை அகவளித் தொகுதி’ கைகொடுத்த தெய்வம்போல உதவுகின்றது. எதிரிகள் ஊடுருவிய செய்தியைக் குருதியிலிருக்கும் சிறுநினைநீர்க்குழியங்கள் பிறபொருள், எதிரிகளை உற்பத்திசெய்யும் திறமைவாய்ந்த கலங்கட்குத் தூதுகொண்டு செல்கின்றன. ஆதவின் நினைநீர்க்குழியங்களை உடலின் தொதுவர் எனபர். உடனே பிறபொருள் எதிரிகள் பிறபொருள் எதிரிகளை உற்பத்திசெய்யும் கலங்களில் இருந்து உற்பத்திசெய்யப் படுகின்றன. பின்வரும் செயல்கள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. அவையாவன : நுண்ணுடலிகளை விழுங்குதல், ஒப்சொனின், வீழ்படிவு

உண்டாக்கச்செய்தல், கொல்லுதல், வைரஸ்சை எதிர்த்தல் என்பனவாம். நோய் எதிர்ப்புச்சக்தி ஒருவனிடத்தில் சாதாரணமாகப் பரம்பரையாக அமைந்திருப்பதுண்டு. அன்றிச் செயற்கையாக ஏற்படுத்தலும் உண்டு. செயற்கையைப் பால்கட்டுவதன்மூலம் ஏற்படுத்தலாம். சில நோய்கள் குறிப்பிட்ட வயதிலும், காலங்களிலும் ஏற்படுவதைத் தடுப்பது ‘கிளிமெற்றே இம்மியூனிற்றி’ என்றும், பலவித இரசாயன ஒளைத் தங்களால் பெற்றுக்கொள்வதை ‘கெமிக்கோ இம்மியூனிற்றி’ என்றும் கூறப்படும். எனவே நோயெதிர்க்கும் தன்மை உடலின் போஷாக்கிலும் நாம் உண்ணோம் உணவிலும் தங்கியிருக்கிறது. இந்தப் “பிறபொருள் எதிரிகளை” எடுத்துப் பரீட்சித்துப் பார்த்தால் இது ஒருவகை “இம்மியூனே குளோபுலின்” எனத் தெரியவரும். இவை விருத்தியடைவதற்குப் போஷாக்குள்ள புரதவகைகளையே உட்கொள்ளவேண்டும்.

ஆயுள்வேத முறைப்படி இந்நோய் எதிர்க்கும் சக்தியை வியாதி சமத்துவம் என்பர். இது வியாதியை எதிர்ப்பதற்கும் தாதுக்களை கூஞிக்காமல் வைத்திருப்பதற்கும் ஒஜஸ் என்ற அம்சம் முக்கியமாகின்றது. இந்த ஒஜஸ்சை விருத்திசெய்ய நல்ல உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். ஒஜஸ்க்கும் உணவுக்கும் உள்ள உறவை ஆராய்ந்தால் எவை கபம், இரசம், மாமி

சம், மேதை, மச்சை என்பவற்றை விருத்திசெய்கின்றனவோ அவையே ஒஜஸ்சை வளர்க்கின்றன என்பதுபுலனாகும். ஒஜஸ் விருத்தி ஆகாரங்கள் கோதுமை, அரிசி, உழுந்து, என்னு, பார்வி, முந்திரிகைப்பழம் முதலியனவாம். தாவர வர்க்கத் திலும் பலவித இறைச்சி, ஈரல் வகைகள், முட்டை, பால் முதலிய விலங்குப் பொருள்களில் இது சிறந்து விளங்குகின்றது. எனவே காபோஹைதரேட், புரதம் இனத்தைச் சேர்ந்தவைகளை ஒஜஸ்சை வளர்க்கின்றன. ஒரு கலத்து மூள்ள செற்றோபிளசம் கபத்தைச் சார்ந்தது. இது ஒருவகைப் புரதத்தால் ஆனது. ஆகவே “ஒஜஸ்” வியாதியை எதிர்க்கும் ஒருவகைப் புரதமாகும்.

நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு விஷக்கிருமிகள் காரணம் என்பது மேல்நாட்டு வைத்தியர்களின் கோட்பாடாய் இருந்தபோதிலும் ஆயுள்வேதத்தில் உயிர்த்தாதுக்களின் தோஷநிலையே காரணம் என்று கூறப்படுகின்றது. வியாதியை எதிர்க்கும் அமிசமாகிய ஒஜஸ் கிராக இருப்பின் நோயை உண்டாக்கும் கிருமிகள் எம்மை ஆட்கொண்ட காலத்தும் நோய் ஏற்படாது. இதற்கு நல்ல புரதத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். இதனால் நோய்க்கும் உணவிற்கும் உள்ள தொடர்பை அறியமுடிகிறது.

ஆயுள்வேத பரிணைமத்தின்படி உடம்பானது பஞ்சபூதங்களால் ஆன பதினெட்டு ரூபங்களை இந்திரி

யங்களால் ஆனது. உடலானது வாதம், பித்தம், கபம் என்ற உயிர்த்தாதுக்களையும், இரசம், இரத்தம், மாமிசம், மேதை, அஸ்தி, மச்சை, சுக்கிலம் என்ற சப்த தாதுக்களாகிய உடல்தாதுக்களையும் கொண்டிருந்த பொழுதிலும் இந்தத்தாதுக்களின் வளர்ச்சி பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட உணவில் தங்கியிருக்கிறது என்றும், அழியும் உடற்தாதுக்களை உணவின் நிமித்தம் சீர்திருத்த முடிகிறது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் உணவுக்கும் உடம்பின் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள உறவு தெளிவாகிறது.

ஒருவன் சம்பூரணமான உணவை உட்கொண்டால் அதிலடங்சிய போஷாக்கு அமிசங்கள் சப்ததாதுக்களையும் போஷிக்கும். எனவே சம்பூரணமான உணவில் சப்ததாதுக்களையும் போஷிக்கக்கூடிய நிறைவு இருக்கிறது எனலாம். ஒவ்வொரு வரும் சத்திக்குத்தக்கபடியாக உணவை உட்கொள்ள வேண்டும். அது வேலைசெய்யும் மனிதனுக்கு 3000 கே. கலரீசும் பெண்கள் 2700 கலரீசும் மற்றும் சிறுபிள்ளைகளுக்கு வயதுக் கேற்றபடியும் வேண்டுமென்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சத்திதரக்கூடிய உணவுவகைகளையும் மற்றும் இரும்புச்சத்து, உயிருட்டிகள், உப்புவகைகள் முதலியவற்றையும் உணவிற் சேர்த்தல் வேண்டும். மூனின் என்ற ஆராய்ச்சியாளர் தனிப்புரதம், கொழுப்பு, காபோஹைரேட், உப்பு, நீர் முதலியவற்றை

கொடுத்து வந்தபொழுது, மிருகங்கள் இறந்ததைக்கவனித்தார். இதன் பயனாக உயிருட்டிகள் தேகத்திற்குச் சத்திபைக் கொடுக்காவிட்டாலும் தேகத்தின் ஆக்கச்சிதைவில் பங்கு பெறும் ஒரு எக்ஸ்ரேண்ஸ் ஹோமோனஸ் எனக்கணி க்கப்பட்டுள்ளது. போஷாக்குள்ள உணவுகளில் காபோஹைரேட், கொழுப்பு என்பன சக்தியைத்தரக்கூடிய உணவாகவும், புரதம், தாதுப்பொருள்கள் என்பன வளர்ச்சி, பழுதடைந்த இழையங்களைத் திருத்ததல், பாதுகாத்தல் முதலியவற்றைச்செய்யும் உணவாகவும், உயிருட்டிஎன்பது பி. எம். ஆர். ஐப்பாதுகாக்கும் உணவாகவும் அமைந்து உதவி செய்கிறது. இவை காணப்படும் உணவுகளாவன: பருப்புவகை, கோதுமை, அரிசி, சோளம், விதைகள், தேங்காய், சினி, இறைச்சி, மீன், முட்டை, பால், பாற்பொருள்கள், மரக்கறிவகை, பழங்கள் முதலியனவாம்.

உணவு மாப்பொருள், தனிவெல்லம், இருவெல்லம், பலவெல்லம், புரதம் என்று பலவகையாக அமைந்தாலும் இதில் முதலாம் வகைப்புரதம், இரண்டாம் வகைப்புரதம் என்ற இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. முதலாம் வகைப்புரதத்தில் முக்கிய அமினே அமிலங்களாகிய 'வலைன்', லியூசின், லைசின், ஐகோலியூசின், மெதியோன், பெண்ணி, அலனைன், றைப்போபன், திறியோனைன், ஆர்க்கினைன், விஸ்ரிடைன் என்பன

உண்டு. இவ்வகைப்புரதமே தேகத்திற்குப் பல விதங்களில் தொழிற்படுவதால் உடலீப்பாது காக்கிறது. இது உணவிற் குறை வதால் சோகை, பாண்டு, நுரையீரல் வீக்கம் முதலிய நோய்கள் ஏற்படுகின்றன.

கொழுப்பு:

இதில் நியூறல் கொழுப்பு, கிளீரில் எங்ரோஸ் ஓவ் கொழுப்பம் லம், பொஸ்போலிபிட், யெசிதின், குளோஸ்ரெஹல் எஸ்ரோஸ்முதலியன முக்கியமானவை. இத்துடன் பொஸ்பரஸ், இரும்பு, சோடியம், பொற்றுசியம், அயடின், நீர் என் பண உணவில் சேர்த்தல்வேண்டும்

உணவில் உயிருட்டிகள் குறைவு ரின் உவர்க்கண்ணேய், சர்ம வியாதிகள், தேரைத்தோல், விழி வெண் படலச்சிதைவு, நோய்த் தடைச்சத்தி குறைதல் என்பன உயிருட்டி 'ஏ' குறைவதாலும், பசியின்மை, பலமின்மை, வாந்தி, இருதய பலவீனம், பெரி பெரி, பெலகிரு, வாய்அவிதல் முதலியன உயிருட்டி 'பி' குறைவதாலும் ஸ்கேவி, எலும்புருக்கிநோய், எலும்பு மென்மையாதல் என்பன உயிருட்டி 'டி' குறைவதாலும், மலட்டுத்தன்மை, இரத்தம் கட்டி படாமை என்பன 'ஈ' குறைவதாலும், 'கே' குறைவதாலும் ஏற்படும் நோய்களாகும், ஆகவே எல்லாவிதமான உயிருட்டிகளும் உள்ள உணவை உட்கொள்ள வேண்டும்.

இனி ஒரு சில நோய்களையும் அவற்றிற்குக் காரணமாய் உள்ள

உணவு முறைகளையும் கவனிப்போம். பாண்டுரோகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இது அதிகமாக மாறுபட்ட செஞ்சிவ அனுக்களின் தொகை குறைவதாலும் அல்லது இரத்த நிறமி குறைவதாலும் அன்றி இந்த இரண்டாலும் ஏற்படுகிறது. இதனைத் தேவை சூப்பு, களைப்பு, சுவாசக்கஷ்டம், தலைச்சுற்றல், பசியின்மை முதலியவற்றாலும் அறியலாம். இதிற் பலவகையுண்டு:

(1) பேனிசியஸ் — அனீமியா— இது நடுத்தர வயதுமுதல் முது மையுள்ள காலங்களில் ஏற்படும். இது இரப்பையில் உள்ள சுவர்கள் அழிவதால் ஏற்படுகிறது. இது உயிருட்டி 'பி 12' உறிஞ்சும் தன்மை குறைவதாலும் ஏற்படுகிறது. இதை உயிருட்டி கொடுப்பதால் குறைக்க முடிகின்றது.

(2) இரத்தப்பாண்டு : கூடுதலான செஞ்சிவ அனு அழிவதால் ஏற்படுவது.

(3) அயச்சத்துக் குறைந்த பாண்டு : இரும்புச்சத்துக் குறை வாக எடுப்பதாலும் சமவிகித உணவு உட்கொள்ளாமல் விடுவதாலும், உறிஞ்சும் தன்மை குறைவதாலும், இரத்தப் பெருக்குகளில் இரத்தம் அதிகமாகக் குறைவதாலும் ஏற்படுகிறது.

(4) மைக்ரோசைரிக் பாண்டு : செஞ்சிவ அனு உற்பத்தியில் இயற்கைக்குமாறுகப் பெரிய

அனுக்கள் உண்டாவதாலும் உயிருட்டி 'பி 12' குறைவதாலும் உலோகச்சத்துக் குறைவதாலும் ஏற்படுகிறது.

இவ்வகைப்பாண்டு ஏற்படுவதற்கு இரு விடயங்கள் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். 1. "கஸ் ரில்ஸ் இன்றெந்சிக் பக்ரர்" இது இரைப்பையின் சுவர்களிலிருந்து உற்பத்தியாவது. (மிருகங்களின் இரைப்பையை உணவாகக் கொடுத்தால் இதனை நிவர்த்திக்க முடியும்)

2. "எக்ரென்சிக் பக்ரர்" — நாம் உட்கொள்ளும் உணவின் போழாக்குச் சத்தில் உண்டு. இந்த இரண்டும் சேர்வதால் 'அன்றி அனீமிக்' கொள்கை உண்டாகிறது. எனவே பாண்டு நோய் ஏற்படாமல் இருப்பதற்குக் கல்லீரல், மண்ணீரல், மச்சை (என்பன இரத்த உற்பத்திக்கும்) இரைப்பை பலமடையக்கூடிய உணவுவகைகளைக் கொடுத்தல் அவசியம். மச்சையில் இருக்கும் 'சரக்தம்', 'மேதை' என்ற குறுணிகள், இரத்தம் சம்பூர்ண பக்குவம் அடைவதற்கு உதவி செய்யும் உயிருட்டி 'பி 12' குச் சமமானவை. எனவே பாண்டுநோய் உள்ள ஒருவனது உணவில் இரும்புச்சத்து உள்ள இலைவகைகளையும், உயிருட்டி 'பி 12' உள்ள ஈரல், சிறுநீரகம், இறைச்சி, பால், முட்டை முதலியவற்றையும் சேர்த்தல்வேண்டும்.

சருமநோயை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வாத பொருள்களை நாம் உட்கொள்ளும்போது உடம்பின் இழையங்களில் 'ஹிஸ்ராமின்' என்ற பொருள் உண்டாகிறது. இந்த 'ஹிஸ்ராமின்' னுக்கு எதிராக 'கொசினேபில்' என்ற ஒருவகை வெண்சீவு அலுவு 'அன்றி ஹிஸ்ராமின்' என்ற ஒரு பொருளை உண்டாக்குகிறது. இது தேகத்திற்கு ஒவ்வாத தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே தான் சொறி, சிரங்குபோன்ற பலவித சருமநோய்களிலும் ஈளை, ஒட்டிக் கேரியாபோன்ற வியாதிகளில் 'கொசினேபில்' சாதாரண நிலையிலிருந்து (1 — 4%) கூடிக் காணப்படுகின்றது. (இதை இரத்தப் பரிசோதனையில் அறியலாம்) இவ்வகைநோய் உள்ளவர்கள் கத்தரிக்காய், தக்காளிப்பழம், மீன் முதலிய தேகத்திற்கு ஒவ்வாத உணவு உண்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். சில முரண்பாடான உணவுகளை உண்பதாலும் பழுதடைந்த உணவுகளை உண்பதாலும், நச்சுத்தன்மை விளைவிக்கக் கூடிய பாத்திரங்களிற் சமைத்து நீண்ட நேரம் வைப்பதாலும், உணவு நச்சுத்தன்மையடைந்து பல கெடுதிகளை உண்டாக்குகிறது. இவ்வகள் ஜீரணபாதையில் அரிப்பை ஏற்படுத்தித் தாபித் த்தை உண்டாக்குகின்றன. 'கஸ்ரோ என்றிற்றில்' அத்தோடு அதிகாரம், வயிற்றேட்டம், வாந்திப்பேதி, நெருப்புக் காய்ச்சல் போன்றபல தொற்று நோய்க்கிருமிகளால் உண்டாகும் நோய்கள்.

ஏற்படவும் காரணமாகிறது. பாலிலிருந்து காசநோய் உண்டாக்கும் 'ரியூபகுளோஸிஸ் பக்சிலஸ்' என்றகிருமியும், தொண்டைப்புண் தொண்டைக்கரப்பான், இருமல் என்ற நோய்களை உண்டாக்கும் 'ஹோமோ ஸ்ரெப்ரோ கோக்ஸி' என்ற கிருமியும் மனிதருக்குத் தொற்ற ஏதுவாகவிருக்கிறது. எனவே அசுத்தமான உணவுகளையும் பழுதடைந்த உணவுகளையும் விலக்குதல் சாலச்சிறந்ததாகும்.

மரவள்ளிக்கிழங்கில் 'சயனேயெனற்றிக் கிளிக்கோசைட்ஸ்' என்ற நொதிப் பொருள் உண்டு. மரவள்ளிக்கிழங்கு நெரிபடுவதாலும், சூரியவெளிச்சத்திற் படும்படிவைப்பதாலும் 'எச். சி. என்' என்ற நச்சத்தன்மை உண்டாகிறது. இதனுடன் இஞ்சியையும் சேர்த்துச்சமைத்தால் இரைப்பையில் இருக்கும் "கைட்ரேகுளோரிக் அமிலம்" இதனுடன் சேர்ந்து 'சயனேசிஸ்' என்ற நச்சத்தன்மையை உண்டாக்கி மரணத்தை உண்டாக்கும். ஆகவே இவ்வகை முரணை உணவுப்பொருள்களை உண்பதை விலக்க வேண்டும்.

இருவரது உடம்பில் குறைவாக எடுக்கும் உணவாலும், போஷாக்குக்குறைந்த பிழையான உணவாலும், அளவுக்கதிகமாக உட-

கொள்ளும் உணவாலும் உண்டாகும் விளைவுகள் பலவாகும். பசியில்லாதவர்கள், நாளாந்த வாந்தியுள்ளவர்கள், மதுபானம் பாவி ப்பவர்கள், சம்பூர்ண சமவிதாளாலுதங்களை உண்ணுதவர்கள் உணவில் போதிய கவனம் எடுத்தல் வேண்டும். அயச்சத்துக்குறைவானாலும்; சுதையம், எண்ணெயிற்கரையும் உயிர்ச்சத்து, உறிஞ்சும் தன்மைகுறைந்தோரும், உணவுச்சுற்றோட்டம் குறைந்தோரும் நிரம்பிய கவனம் எடுத்தல் வேண்டும். 'இன் ரெஸ்ரினல் ஹாரி' நுண்ணுலம் கொல்லி உள்ளவர்களில் இவர்களுக்கு ஜீரணமும், உறுஞ்சுதலும் குறைவாக இருக்கும். தீவிர ஈரல் கறளைநோய் உள்ளவர்களில் உட்கிரகிக்கும் தன்மை குறைவாகும். விருக்கநோய், மதுமேகம், அதிக இரத்தப்போக்கு பெரும்பாடு உள்ளவர்களுக்கு உடலில் போஷாக்குக்குறைகின்றது என்று அறியக்கிடக்கின்றது. தாய்மாருக்கு உயர்ந்தபோஷாக்குள்ள உணவு கர்ப்பகாலத்திலும், பால் ஊட்டும் நேரங்களிலும் கொடுக்கப்படவேண்டும்; வைபெதை ரேக்சிடிஸ்ம், வைபெ மெற்றபொலிஸ்ம் முதலியவற்றுக்கும் முரிவின் பின்னும் சத்திரசிகிச்சை, எரிகாயப்படல் ஆகியவைகளின்பின்னும் தேவைப்படுகிறது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே உணவு, உடம்பிற்கு ஆதாரமாகவும், உடம்பைவளர்க்கவும், நோய் ஏற்படாது தடுக்க வும் உதவும் வகையில் அமைதல் வேண்டும். உடலை நோயிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியது ஒவ்வொருவரதும் தலையாய் கடமையாகும். ஆகவே போலீஸ்யுள்ளா

உணவையும் விகிதாசாரமான உணவுவகைகளையும், நோய்க்கிருமிகள் பல்கிப்பெருக இடம் அளிக்காத சுத்தமான உணவு வகைகளையும் உண்ணுதல் வேண்டும். மிதமிஞ்சிய உணவுகள் உண்பதைத் தவிர்த்து ஒழுகுதல் வேண்டும்.

பல்லாண்டு வாழி ! வாழி !!

சீர்மேவு வட்டுநகர்ப் பதியில் மேய
சிவம்பயிலும் அப்பாவின் பெயரன் ஆவோன்
பேர்மேவு கந்தையவேள் தவத்தால் வந்தோன்
பீடுமலி நல்லறிஞர் குமார சாமி
நேரவரும் இங்கில்லாக் கருணை யாளன்
நிமலனடி நெஞ்சகத்தே இருத்தும் நேயன்
பார்புகழி ராசவைத்தியர் வரிசை கொண்டான்
பல்லாண்டு மீனவியொடு வாழி! வாழி!!

— திரு. மு. அமிர்தசிகாமணிப்பிள்ளை.

610.98
KVM

AR

பாண்டோகம்

வைத்தியகலாநிதி திரு. எஸ். கே. வடிவேல் அவர்கள்

டி. ஐ. எம். எஸ். (இலங்கை)

(சிரேட்ட விரிவுரையாளர், அரசினர் ஆயுள்வேதக்கல்லூரி, கொழும்பு)

— மூலம் —

சித்த ஆயுள்வேத மருத் துவ நூல்களில் மாத்திரம் அன்றிப் புராண இதிகாசம் முதலியவற் றிற்கூட இந்நோய் விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலின் புராதன காலமுதல் இந்நோய் இருந்து வருகின்றது என்பது புலனுகின் றது.

பாண்டு என்னும் பதத்தின் பொருள் பொதுவாக வெளுப்பு எனப்படும். பஞ்சபாண்டவரின் தந்தைக்குப் பாண்டு எனப் பெயர் வழங்கியமைக்குக் காரணம் அவர் பாண்டு நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தமையோம். மற்றை நோய்கள் போலல்லாது, பாண்டுநோயால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பவனைப் பார்த்த மாத்திரத் திலேயே நோயை நிருணயிக்கலாம். வெளுப்பு இல்லாமல் பாண்டுநோய் இல்லை. ஆகவே பாண்டுநோய்க்கு முக்கிய இலட்சனம் வெளுப்பு ஆகும்.

வெளுப்பிற்குக் காரணம் இரத்தக் குறைவு. சாதாரணமாக ஒரு மனிதனிடம் ஒன்பது பைந்து இரத்தம் இருக்கவேண்டும். இரத்தத்திற்குச் செந்திறத்தைக் கொடுப்பது இரத்த அனுக்களிலிருக்

கும் 'கெமொகுளோபின்' எனப் படும் நிறமியும் பிராணவாயுவுமேயாகும். எனவே செவ்வனுக்கள் ஒருவருக்குக் குறைவாக இருப்பின் அவருடைய தேகம் சற்று வெளிறிக் காணப்படும்.

இந்நோய் ஏற்படுவதற்குக் காரணங்கள் :

ஆயுள்வேத நூல்களில் இந்நோய்க்குரிய காரணங்கள், போ ஷாக்கின்மை, அக்கினிமாந்தம், அதிவியாயாமம், மண்ணுண்ணுதல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காரணங்களால் தோஷங்கள் விகாரமடைந்து தாதுக்களைத் தூஷிப்பித்துப் பின் வரும் குறிகுணங்களை ஏற்படுத்தும்.

சப்த தாதுக்கள் கூட்டுமடையும்; ஒயஸ் சீரழியும். ஆரம்பத்தில் தேகம் பாரமாயிருந்து பின்பு பாரமற்றதாகும். இந்திரியங்கள் உணர்ச்சியை இழந்து விடும். உடல் இளைக்கும். கண், நகம், உதடு ஆகியவற்றில் வெளிறல் காணப்படும். சருமம் இயற்கையான ஸ்னித்தத்தன்மையை இழந்து ருக்ஷமடையும். சோகையும் ஏற்படும்.

மேனுட்டுமுறைப்படி ஆண்களில் ஒரு U. M. M. இரத்தத்தில் 55 இலட்சம் செவ்வணுக்களும், பெண்களில் 45 இலட்சம் செவ்வணுக்களும் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வணுக்கள் அதிக அளவில் குறைந்தால் சருமம், கண், உதடு, நகம் ஆகியவை வெளி றி க் காணப்படும். நோயாளி தான் வழக்கமாகச் செய்யும்வேலையைச் செய்யும்போது முன்போல்லாமல் அதிக இளைப்பு ஏற்படுகிறதென்று வைத்தியனிடம் முறையிடுவான். மேற்கண்ட குணங்குறிகளையடையவன் பாண்டுநோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறன் என்று மேனுட்டார் கருதுகின்றனர்.

செவ்வணுக்கள் குறை வதற்குரிய காரணங்களை முன்று பகுதிகளாக வகுத்திருக்கின்றனர். அவையாவன :

(1) மந்த போஷணை (2) இரத்தப் பெருக்கு (3) இரத்த அழிவு முதலியனவாம்.

மந்தபோஷணை :

பொதுவாகப் புரதம், உயிர்ச்சத்துக்கள், அயம் முதலியவற்றைத் தேவைக்குக் குறைவாக உண்பதோடு, புதிய செவ்வணுக்கள் உற்பத்தியாவதற்குத் தேவையான மற்றும் பொருள்களும் உணவில் சேர்க்கப்படாதிருத்தல், மற்றும் வயிற்றுப்புமுக்கள் உண்ணும் உணவை உறுஞ்சுவதாலும் பாண்டு ரோகம் ஒருவருக்கு ஏற்படலாம்.

இரத்தப்பெருக்கு:

கத்திவெட்டாடு, பிரசவம், மாதவிடாய், மூலரோகம், சயரோகம், முரசுகரைதல் போன்ற காரணங்களினால் இரத்தப் பெருக்கு ஏற்பட்டுஅதன் காரணமாகப்பாண்டு ரோகம் ஏற்படுகின்றது.

இரத்த அழிவு :

ஓர் இரத்த செவ்வணுவின் சீவியகாலம் 100—120 நாட்களாகும். இவை முதிர்ந்ததும் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சிலவேளைகளில் செவ்வணுக்கள் முதிர்ச்சியடையமுன்பே வேறு காரணங்களால் அழிக்கப்படுகின்றன.

பரிகாரம் :

செவ்வணுக்களின் சாதாரண எண்ணிக்கை குறையா வண்ணம் புதிய செவ்வணுக்களை உற்பத்தி செய்விக்க வேண்டியதே பரிகாரத்தின் முக்கியநோக்கமாகும்.

சித்த ஆயுள்வேத முறைப்படி போஷாக்குள் உணவுகள் கொடுப்பதோடு, அன்னபேதி, மண்டுரம், காந்தம், அயம் ஆகியவை சேர்ந்த பஸ்ப செந்துரங்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன. மேற்கண்ட சரக்குகள், ஒழுங்கின் பிரகாரம் இரத்த உற்பத்திக்குச் சிறந்தன என்று கருதப்படுகின்றன. பொன்னங்காணி பசளி ஆகிய இலைவகைகளில் அயம் அதிகமாகவும் மற்றும் பச்சிலைகளிலும் அயம் இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இத்துடன் தீபனபாசனத்தை விருத்தி செய்யும் மருந்துகளையும் கொடுக்கவேண்டும்.

மேனாட்டு வைத்தியர் நோய்க் கைரொக்கின், ஆமாசயச்சரப்பு குச்சிகிச்சை ஆரம்பிக்கமுன் இரத்துத்தை பெருக்காடி மூலம் பார்த்து, செவ்வனுக்களின் அமைப்பைக் கொண்டு (1) எந்த முக்கிய பொருள் இரத்த உற்பத்திக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து அதை நிவிரதிக்கிறார்கள்.

(2) அல்லது எண்ணிக்கையின் அளவை அறிந்து இரத்த உற்பத்திக்குத் தேவையான சகல பொருள்களையும் கொடுப்பார்கள். ஒரு வீடுகட்டுவதற்கு தண்ணீர், மணல், சீமெந்து, கல், மரம், ஒடு முதலியன் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று இல்லாவிட்டால் கூட வீட்டைச் செவ்வனே கட்டி முடிக்க முடியாது. அதே போல் ஒரு செவ்வனுவை உற்பத்திசெய்வதற்கு, புரதம், அயம், தாம்பரம், உயிர்ச்சத்து ‘சி’ உயிர்ச்சத்து பி 12, போலிக் அமிலம்,

பாண்டு ரோகிக்குக் கொடுக்கும் மருந்துகளுடன், ஈரல், இறைச்சி, முட்டை, பால், பருப்பு, கீரவகைகள் உயிர்ச்சத்து ‘சி’ அதிகமாகவுள்ள தோடம்பழம், எலுமிச்சம்பழம், நெல்லி முதலியவைகள் கொடுக்க வேண்டும்.

சித்தவைத்தியம் தோன்றிய காலம்

“சித்தர்கள் நம்நாட்டுப் பேரறிஞர்கள். நமது முன்னேர்கள்; அவர்கள் துருவி ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்துக் கையாண்டுகொடுத்துப்போன செல்வமே சித்தவைத்தியமாகும். இவ்வைத்தியம் தோன்றிய காலத்தை எவராலும் குறிப்பிட்டுக் கூற இயலாது. கூறவேண்டுமானால் தமிழகத்து மண்ணில் செடிகொடிகள் தோன்றிய காலம் என்றே கூறவேண்டும்.

முத்தமிழ்க்காவலர் கி. ஆ. பே. விசுவநாதம் அபங்கர்

உலோக தாதுக்களை நீற்றுதல்

வைத்தியகலாநிதி சி. வ. சந்திரசேகர் அவர்கள்
டி. ஐ. எம். அன்ட் எஸ்.

[கட்டவேலி கிராமச்சங்க வைத்தியசாலைப் பொறுப்பாளர்]

—வைத்தியகலாநிதி—

‘வெந்தழவினிரதம் வைத் தைந்து லோகத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம்’ என்பது தாழு மானப் பெருந்தகையின் வாக்காகும். வேதித்தல் என்பது தாழ்ந்த தன்மையுடைய உலோகம் ஆகுதலாகும். இதன் விரிவான விளக்கம். ஒளி, நிறம், நைய்ப்பு, ஊட்டம் என்பன இன்றி’ களிம்பு, வன்மை, பிரகாசமின்மையாதியான குணங்களைப் பொருந்திய ஒரு உலோகத்தில் பிற்கூறப்பட்ட குணங்கள் அத்தனையையும் நீக்கி முற்கூறப்பட்ட உயர்ந்த குணங்கள் அத்தனையும் பொருந்தச் செய்தலாம். இத்தகைய செயலை வேதை என்றும் வாதம் என்றும் வகாரம் என்றும் சித்தமருத்துவநால்கள் கூறும். கெமியா என்ற யூனெஸ்கோ மருத்துவ நால்கள் கூறும். இம்மொழியில் இருந்தே ‘கெமிஸ்ரி’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல் உண்டாயிற்று.

வேதைத் தொழிலின் அடிப்படையான தத்துவம் தாதுக்களின் நீற்றினங்களில் தங்கி இருக்கின்றது. நீற்றினம் இன்றி வேதை ஆடமுடியாது. வேதை இன்றி வைத்தியம் சிறக்காது. ‘வாதம் கெட்டு வைத்தியம் ஆனது’ என்

னும் முதுமொழி இதனை வலியுறுத்தும். ஆகவே சித்தவைதீதியத்தின் உயிராக அமைந்தது நீற்றினமாகும். நீற்றினம் என்னும் சொல்லானது, பற்பம் செந்தூரம், சுன்னம் என்னும் பகுதிகளைக் குறிப்பிடும். இவற்றில், செந்தூரமானது தளச் செந்தூரம், சத்துச் செந்தூரம், களங்குச் செந்தூரம், செயசெந்தூரம் என்னும் பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். இவற்றின் நிறங்கள் பவளநிறம், அரக்குநிறம், செங்கல்நிறம், முருக்கம்பூநிறம், அலரிமலர் நிறம், என்நான்குவகைப்படும். சுன்னம் மல்லிகை மலர்போன்றது.

தாதுக்கள் என்னுமிடத்து காரசார வவணம் என்னும் பகுதியுள் அடங்கும், இருபத்தைந்து வகையான உப்புக்களும் உலோகவர்க்கம் பதினெண்றும், பாழானங்கள் அறுபத்துநான்கும், உபசரங்கள் நூற்றிருபதும் அடங்குமென்க. இத்தாதுக்களின் நீற்றினங்கள் உடல்தாதுக்களைப் பற்றிய பினிகளை நீக்குவதில் ஒப்புயர்வற்ற இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. மேலெநாட்டு மருத்துவமுறைப்

படி தயாரிக்கப்படும் இரச பாழாண லோகவர்க்கங்கள் அத் தனியும் கொடுரோமான நஞ்சாக இருக்கின்றன. உண்பார்க்கு நோயை நீக்குவதன்முன்னாலே அளவிறந்த தீமைகளை நோயாளிகளிடம் விளைவித்துவிடுகின்றன. ஆனால் சித்த ஆயுள்வேத முறைப் படி தயாரிக்கப்படும் இரச பாடாணவர்க்க மருந்துகளில் யாதாயினும் நஞ்சக்குணங்கள் கிடையாதென்பதனை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும். இந்தநிலைக் குரிய காரணம் யாதெனில் பிற விததோடம் நீங்கும்படியான ‘சுத்திகர்மம்’ ஆங்கில மருத்துவ முறையிற் கிடையாது. சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியமுறையில் சுத்திகர்மம் பிரதானமான இடத்தை வகிக்கிறது. உடலிற்குக் கண் எப்படியோ அப்படியே மருத்துவத்திற்கு மருந்துசத்தி. மருந்துசத்தியின்றிச் செந்தார பற்பங்களை முடித்தல் மருத்துவ விதிக்கு மாறுபட்ட ஒருசெயலாகும்.

நீற்றினங்களைச் செய்யப்படுகு முன்னர் குறித்த தாதுவின் துர்க்குணம் நஞ்ச ஆகியவை நீக்குதற் பொருட்டுச் சுத்திசெய்தல் அவசியமாகும். சுத்திசெய்தபின்னர் மருந்தின் அளவிற்குரியபடி திரவியங்களை நிறுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இதன்மேல் உலோகங்களாயின் அவற்றை வெட்டையாக்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இச்செயல்களுக்கும் காலவிரயம் பொருள்விரயம் உண்டானபோதி மூலம் வெட்டையாக்கியபின்

உலோகங்களை நீற்றி எடுத்த மருந்து நுண்ணிய அளவினதாயினும் குறுகியகாலத்தில் உடலிற்கவறி நோய்களை நீக்கும் பெற்றியுடையதாயிருக்கும். நீற்றுவதற்கு வைத்தியச்சகோதரர்களில் தொண்ணூற்றெண்பது வீதமானேர் மூலிகைகளையே கையாளுகின்றனர். இதனால் எதிர்பார்த்தபலன்கள் கிட்டுவதில்லை.

‘தானென்ற மூலிகையில் நீற்றிற்குஞல் சடத்திற்கு மாதெனிவுதீமையில்லை’ என்று கூறிப்போந்துள்ளார்கள். ‘நீற்றிற்குஞல்’ என்னும் சொல்லை நன்கு கவனிக்குமிடத்து மூலிகையில் நீறுவது அரிது என்றே பொருள்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அன்றியும் மூலிகைகொண்டு நீற்றும்படிகூறிய நூல்களில் ‘குருமருந்து’ அவசியம் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற விதிஉள்ளது. குருமருந்துகள் யாவும் தாதுக்களைக்கொண்டு செய்யப்பட்டனவாகும். எனவேதாதுக்களை நீற்றவேண்டினால் ‘முள்ளை முள்ளால் எடுத்தல்போல’ தாதுக்களைக்கொண்டே நீற்றி எடுக்கவேண்டும். இதன் பொருட்டுச் சித்தர்கள் பலவகையான திராவகம், செயல்நீர், செயநீர் என்பனவற்றைக் கூறி வைத்துள்ளார்கள்.

‘தாம்பிரந்தன்னை தன்மையாய் மூலிகைவம்பாய் நீற்றல் வருகாதப்பா...’

‘இப்படியிருக்க இதமாம் பாகம் தப்பற மூலிகை தன்னுஸ்பிரகம் எப்படிச் சாகு மினிது புத்தியா’

‘கன்னமுஞ் செய்வார் சுருக்கமாய் மானு
டி

ஏங்கவே மூலிகை இட்டுமே பிழிவார் தாங்கவே மாறுடர் தலைதெரியாமல் வண்மூலிகையால் வளமாய் நீறக் கணமாய்ச் சொல்வார் கருத்தை நம்பாதே (யூசிமுனி 36)

என்றுவரும் பகுதிகள் மூலிகை களினைக்கொண்டு நீற்றுதல் அரி தாமென்பதனை நன்கு புலப்படுத் தும். உலோகங்களை நீற்றுதல் இதனிலும் இயலாத ஒன்றாகும். மூலிகைகளைமட்டும் கொண்டு உலோகங்களை நீற்றியிருக்கின் ரேம் என்று பலர் பலபடக்கூறுவர். அது நாயானது வெள் ளெலும்பை நக்கி நறுக்கிக் கடித் துண்ணும்போது அதன் கடை வாயில் ஊறும் இரத்தத்தை நக்கி யுண்ணுதலை ஒக்குமென்பதனை,

'நாய் வெள்ளெலும்பு நக்கியே கடித்த ாஸ பாயுமிரத்த மதன் கடைவாயிலே மெத்தவேளெலும்பிலிருந்து வாற்றுபோலச் சித்தமாய் நினைக்குந் தெருநாயது தான் அப்படிப் போல வாருமே மூலிகை'

என்பதற்குல் உணரலாம். எனவே உலோகவர்க்கங்களை நீற்றுவதற்கு செயல்நீர், செயநீர், திராவகம் என்பன இன்றியமையாதன என்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. மூலிகைகள் உலோகங்களை வெட்டையாக்குகின்ற நிலையிலும், சுத்திசெய்கின்ற நிலையிலும் இயைந்து தொழிற்படுகின்றன வேயன்றித் தனித்து ஒர் உலோகத்தை நீற்றும் வல்லமை அற்றனவாகும். மூலிகைக் கொண்டு நீற்றுவதற்கு நூற்றுக் கணக்கான புடமிட்டும் பலன்கானைதவிடத்துத் திராவகம் கொண்டு புடமிடும் பலனைக் குறுகிய காலத்தில் அதாவது இரண்

டொரு புடத்திலே நீறு வதனை அனுபவத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பூரணம் 205 என்னும் நூலில் ஒரே மூலிகையினால் நீற்றும்படி கூறிப் போந்துள்ளார். ஆனால் அதிலே குரு மருந்து கூறப் பட்டிருக்கவில்லை. மேற்படி நூலின் சுருக்கம் 25 இல் 'தா னென்ற ஏகமூலிகையின்போக்குச் சொன்னபடி ஆடுதற்குக் கருவைக் கேளு' என்று கூறிக் குரு மருந்தைக் கூறுகின்றார். இக் குரு மருந்து 'एकमூலிகைப் பற்பக்குரு' என்று கூறப்படும். இம்மருந்து சேர்க்காமல் ஆயிரம் புடமிட்டாலும் உலோகங்கள் நீறமாட்டா.

நீற்றினப் பிரிவுகளான பற்பல செந்தூர் சன்னங்கட்கு ஆதிச் சரக்குகளாகச் சில குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் பற்பமாக்குவதற்கு உப்பினங்களும், சுண்ணாஞ் செய்வதற்கு வீரமும், செந்தூரம் செய்வதற்குக் கெந்தியும் ஆதிச் சரக்குகளாகும். இவை உலோகம் யாவற்றிற்கும் பொதுவான ஆதிச்சரக்குகள் என்க. இவையன்றி வேறு பல ஆதிச்சரக்குகளும் உண்டு. மாரணச் சரக்குகளைக்கொண்டு நீற்றுமிடத்து மருந்து நிஷ்பலன் தரும். எனவே சத்துருசரக்கினால்கொன்று மித்துருவால் எழுப்பிப் புடமிடவேண்டும் என்பது நூல் விதிச் சத்துரு மித்துரு விபரங்களை நூல்கள் பலபடக் கூறிப்போந்துள்ளனினும் 'மச்சமுனி எண்ணாறு' 'சட்டமுனி நிசன்டு' என்னும் இருநூல்களையும் அதிகாரபூர்வ

முடையனவாகக்கொள்ளல் சிறப் என்பன வர்ணச் சரக்காகப் பாகும்.

களங்கு செய்வதற்கு, காரீயம், வெள்வங்கம், கெளரி, லிங்கம், கார்முகில் ஆகிய ஐந்தும் ஆதிச் சரக்குகளாகும். இவற்றில் ஒன்று உலோகத்துடனே உபரசத் துடனே சேராவிடில் களங்காகாது.

செந்தூரத்திற்கு ஆதிச்சரக்கு; மநோசிலை, தாரம், கெந்தி, கெவுரி துத்தம், வெடியுப்பு என்பன வாம். இதில் செம்மை நிற முடைய செந்தூரம் செய்வதில் கெந்தகம் பிரதானமாம். ‘தாணென்ற கெந்திவிட்டால் சிவப்பு போச்சு’ என்பர். சுன்னத்திற்கு ஆதிச்சரக்கு; புனுகு, வீரம், எரிவண்டு, சவுக்காரம், சூடன் என்பனவாம். [இவற்றில் வீரம் பிரதானமானதாகும். திராவகத் திற்கு ஆதிச்சரக்கு; காரம், சாரம், வெடியுப்பு என்பனவாம். உருக்கினத்தின் ஆதிச்சரக்கு; காரமுடன்சவ்வாது, வெடியுப்பு, வெளினைப் பாழாணம், ரெங்கு, ஆமணக்கு விதை, குன்றிவிதை, புருமலம் என்பனவாம்.]

கட்டுக்குப் பிரதானமானது வெடியுப்புச் சுண்ணமாகும். ‘எச் சரக்குங் கட்டவொரு சேதிகேளு இனியவெடிச் சுண்ணத்தாற் சரக்குக் கட்டும்’ என்றார். இரசவாதம் என்னும் வேதைக்கு ஆதிச் சரக்காகச் சூதமும், தங்கமும், தாம்பிரமும் பயன்படுகின்றன. இவற்றுடன் நாகம், உப்பு, நிமிளை

மருந்து வகையின் ஆதிச் சரக்குகளை அறிந்து பஞ்சபூதப் பிரிவுப்படி, பிருதுவிச்சரக்கினை முதலாகவும், ஆகாயச் சரக்கினை ஈருகவும் இட்டு அரைக்கவேண்டும். இவை அரைப்பதற்குரிய செயநீரை தை, மாசி, பங்குணி மாதங்களில் முடிக்க வேண்டும். அதனுடன் சேர்த்துப்பயன்படும் குருமருந்துகளைச் சித்திரை, வைகாசி, ஆணி மாதங்களில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். திராவகஞ் செய்து கொள்வதற்கும், செந்தூரம் முடிப்பதற்கும், ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்கள் உவந்தனவாம். இக் காலங்கள் யாவும் பருவ கால அமைப்பினைக்கொண்டு இயற்கையின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதை நன்குணர வேண்டும். உடற்தாதுக்கள் எனப்படும் இரசம், இரத்தம், இறைச்சி, எலும்பு, மச்சை, கொழுப்பு, சுக்கிலம் என்பனவற்றை ஐம்பூதப் பிரிவினுள் அடக்கியுள்ளார்கள். அவ்வண்ணமே தாதுப் பொருள்களான உலோகம் பாழாணம் உபசரங்கள் என்பனவற்றையும், ஐம்பூத அடிப்படையின் கீழ் வகுத்துள்ளார்கள். இந்த விதியின்படி ஒரு உடல்தாது நோய் ருமானால் அல்லது ஒரு உடல்தாதுவின் காரணமாக நோய் உண்டாகுமானால் அவ்வுடற்தாது எந்தப் பூதப்பிரிவில் அடங்கியுள்ளதென்பதனை அறிந்து அந்தப்பூத அம்சம் பொருந்திய

உலோக தாதுவினால் அல்லது பாழாணம் உபசரங்களைக் கொண்டு முடிக்கப்பெற்ற மருந் தினை நல்குதல் சித்தமருத்துவத் தின் நுட்பமாகும். தாதுக்களின் பஞ்சபூதப்பிரிவினை விரிக்கீற் பெருகும் என எண்ணி விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இவற்றினை மச்சமுனி எண்ணாறு, கொங்கணர் வாதகாவியம், வாதசௌமியம் போன்ற நூல்களிற் பரக்கக் காணலாம்.

செயல் நீர் : செய்யப்படுவது செயல்நீர். கட்டிய திரவியங்களைக் கொண்டேனும் அல்லது கட்டாமல் பச்சையாகவேனும் பதங்கத்தைக் கொண்டேனும் பனியில் வைத்து அல்லது ஈரலிப்பான நிலத்துள் புதைத்துவைத்துச் செய்யப்படுவது.

செயநீர் : நெருப்பிற்கு ஒடும் சரக்குகளை ஓடாமல் கட்டும் வல்லமையுடையது. செயித்த பொருள்களைக்கொண்டு செய்யப்படும்.

திராவகம் : உப்புக்கள் காரங்கள் சாரங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு தீநீர்முறைப்படி வடித் தெடுக்கப்படுவது. இவ்விதம் தயாரிக்கப்படும்பொழுது முதல்வரும் நீர் காரம்குறைந்ததாகவும், தன்னீர் போன்றுமிருக்கும். இதைப் பிரமதிராவகம் என்பர். புகைநிறமாய் இடையில் வருவதைன் விட்டுனுதிராவகம் என்பர். கடையில் வரும் மஞ்சள்நிறத் திராவகத்தை உருத்திர திராவகம் என்பர். இது

காரமாய் இருக்கும். மற்றும் ஒரு முறை வடித்த திராவகத்தில் மீண்டும் திரவியங்களை இட்டு வடித்தல் மடக்குத் திராவகம் எனப்படும்.

இம்முன்றினுள் ஏற்ற ஒன்றைக் கொண்டு சுத்திசெய்தெடுக்கப் பட்ட உலோகங்களையோ உபரச பாழாணங்களையோ அரைத்துப் புடமிட இலகுவில் நீரும். உலோகங்களைத் தூள்களாக்கியபின் வெட்டையாக்குதல் வேண்டும். இதன்பின்னர் புடமிடவேண்டும். அங்ஙனமின்றித் தகடாகவேவைத் துப் புடமிடுவதாயின், தகட்டை அனலிலிட்டுச் சிவக்கக் காய்ச்சிச் செயல்நீர்த் திராவகங்களில் தோய்க்க வெட்டையாகும். இதன்பின்னர் அதன்மேல் அங்கிழுட்டல்வேண்டும். அங்கிழுட்டவிற்கு ஆதிச்சரக்குடன் காரசாரலவணமோ அன்றேல் மூலிகைகளோ சேர்த்து இடைவெளியின்றி மேற்படி தகட்டில் பூசி அல்லது அப்பி அழுத்திக்காயவிட்டு எடுத்தல்வேண்டும். இதன்மேல் அதாவது அங்கிழுட்டிய பின்னர் கவசஞ்செய்தல் வேண்டும். கவசம் பெரும்பாலும் மூலிகைகளைக் கொண்டு செய்யப்படும். இது அங்கியைப்போல் மருந்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளாது. கவசஞ்செய்தபின் உப்பிலோ அன்றி மூலிகையுள்ளோ பொதிந்து சட்டியில் வைத்துச் சீலைமண் செய்து முறைப்படி புடமிட்டு எடுக்கவேண்டும். மூலிகையுள் மறைந்திருக்கும் தாதுச்சத்துக்கள் குறிப்பிட்ட உள்ளூறுப்புக்களிற் தொ

ழிற்படுந்தன்மையுடையனவாகை
யிலுல் மூலிகைகளைச் செந்துரா
பற்பஞ்செய்வதில் சித்தர்கள்
சேர்த்துள்ளார்கள். அன்றியும்
ஓர் உலோகத்தை நீற்ற எடுக்கும்
மூலிகையில் அவவுலோகச்சத்து
இருப்பதென்றும் உணரலாம்.

தாதுக்களை நீற்றும் வழிவகை
யில் உருக்கி எடுப்பது உருக்கினம்
அல்லது ஊதும் முறை என்றெரு
வழியுண்டு. இதனைத் தற்காலம்
செந்தூரபற்பங்களில் கைக்கொள்
வது அருகிவருகின்றது. ஊது
முறை ஊத்துமுறை என வழங்கப்
பட்டு வருகின்றது. துருத்தி
கொண்டு தீ மிகுதியாகும்படி
ஊதப்படுவதாகும். உருக்கி எடுப்
பதற்கு உகந்த காலம் ஜப்பசி,
கார்த்திகை, மார்கழி மாதங்க
ளாகும். இலகுவில் உருகும். வங்க
ம், நாகம், தங்கம் என்பன தவிர
இரும்பு, செம்பு ஆகிய உலோகங்
கள் இரண்டையும் உருக்கிச் செந்
தூரம் செய்தல் வழக்கமில்லை.
இவற்றைத் தகடாகவோ அரா
விய பொடியாகவோ செய்து எடுத்
துச் சுத்தி முறைகளைக் கைக்
கொண்டு மருந்துகள் முடிக்கப்
படுகின்றன.

சுத்தி செய்து எடுத்து செயல்
நீர்த் திராவகம் மூலிகை முதலிய
வற்றைக் கூட்டி அரைத்து உலற்
றிச் சட்டியிலோ, அகலிலோ, கங்
காசலக்குப்பியிலோ இட்டுச் சீலை
மண் செய்து அக்கினியில் பாகப்
படுத்தப் படுதல் வேண்டும். இப்
பக்குவமானது புடம் என்றும்
எரிப்பு என்றும் இருவகையாகப்

பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. புடம் காடை,
கவுதாரி, ஞானி, (குக்குடம்) வரா
கம், கனபுடம், கஷபுடம் என ஆறு
வகையாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்
கின்றன. இவற்றின் ஏரு வருட்டி
க்கணக்கு முறையே ஒன்று
மூன்று பத்து ஐம்பது நாறு ஆயிரம்
என்னும் தொகைகளாகும்.
இதன்றி மகாபுடம் எண்பதி
தொன்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
இதற்கு வருட்டி 1500
கொண்டதுடன் உமியும் சேர்த்து
ஏரிக்கப்படும். சிலர் புடத்தின்
அளவினைக் குழியைக் கொண்டு
கூறுவர். உதாரணம் முழப்புடம்
எரிப்பு விதி.

“ஓங்கிய ஒற்றை விறகது தீபமாக்
வாங்கிய ரண்டுவிற்கு கமலமாம்
தாங்கிய வைந்து விறகு காடாக்கினி
பாங்கிய முத்தி பகந்திட்டேன் பாருமே”
(சட்டமுனி நிகண்டு)

என்று கூறியுள்ளார்கள். எரிப்
புத்திட்டத்தில் இம்மூன்றும் பிர
தானமாகக் கைக்கொள்ளப்படு
கின்றனவாயினும், வேறு எரிப்
புத் திட்டங்களும் உண்டு. கடத்
அக்கினி = கடாக்கினி ஆகும்.
இதன்றிக் கடாக்கினி என்றும்
ஒன்று உண்டு. இதன்றி வடவாக்
கினியென்றும் ஒருவகை கூறுவர்.
கமலாக்கினியில் “மேரு” வை
வைத்துள்ள கடத்தின் கீழ்ப்பங்கு
மட்டத் தில் சுவாலை நிற்கும்.
கடாக்கினியில் “மேரு” வை
விஞ்சிச் சுவாலை எரியும். மேரு
என்பது, மருந்து இட்டுச் சீலை
மண் செய்த குப்பிக்கு உரிய பரி
பாஷைச் சொல்லாகும்.

வடவாக்கினி :— வாலுகையும்
மேருவும் அக்கினிச் சுவாலையுள்

மறைந்து நடுநிற்கும்படி பருங்கட்டைகள் கொண்டு எரித்தபின் அதன் தணவில் இருந்து வேகுதலாகும். மந்தாக்கினி எரிப்பு; செந்தழிலில் வைத்துச் சுடுவது. ஆறியதும் எடுக்கவேண்டும். கடாக்கினியைச் சுவாலாக்கினி யென்றும் கூறுவர். இதில் விறகின் எண்ணிக்கையை மூன்று எனக் கொள்வர். மணவில் “மேரு” வைத்து எரிக்கும் செந்தாரமுறையைவாலேஎரிப்புன்பர். இதன் சரியான சொல் வாலுகை எரிப்பாகும். வாலுகம் என்பது - மணல். சில எரிப்புகளில் உப்பிட்டு எரிக்கப்படுவதுமுண்டு. இது அதிக வெப்பத்தை உண்டாக்கும்.

உலோக வர்க்கங்களைச் செந்தாரிக்கச் சிறந்த முறை, வாலுகை எரிப்பாகும். இதற்கு மேற்படி உலோகங்களைப் பற்பம் செய்த பின்னர் இரசம் கெந்தி கூட்டி அரைத்துக் குப்பியில் இட்டு எரித்தல் வேண்டும். பற்பமாக்காது சுத்தி செய்த உலோகங்களை இரச கெந்தகத்துடன் கூட்டி வாலுகை எரிப்பில் சிலர் எரிப்பர். இவ்விதம் எரித்து எடுக்கும் மருந்துகளில் உலோகம் குப்பியின் அடியில் தங்கி நிற்கும் இரச கெந்தகம் மேலே றிப் பதங்கித்திருக்கும். மேலேறி இருப்பது செந்தாரமெனவும் அடியிலே தங்கி இருப்பது பற்பமெனவும் படும். வாலுகையில் வைத்து எரிப்பதன்றி மருந்துள்ள கவசப் பாண்டத்தில் நேரடியாகத் தீப்பட எரிப்பதுமுண்டு. இவ்விதம் தயாரிக்கப்படும் மருந்து

திற்கு உதாரணமாக ஆறு முக செந்தாரத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

எரிப்புத்திட்டத்தில் விறகு பிரதானமானதாகும். எனவே ஒரே இன விறகினால் ஒரு மருந்தை எரித்தெடுக்க வேண்டும். சில மருந்துகளுக்கு விறகின் இனம் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எரிப்புத் திட்டத்தில் உசில் ஆயில் ஆவரை இலுப்பை, வேம்பு, புளி, என்பன விசேடமாகும். பாலை வீரை என்பன கொண்டும் எரிக்கலாம்.

இதுகாறும் கூறிய விதிமுறை களைச் செயற்படுத்தி அனுபவத் திற்குக் கொண்டு வரும் போது வீண் காலதாமதம் ஆகுதல், தேகு உழைப்பு விரயமாதல், மருந்துகள் சேத முறுதல், பக்குவமாகாதிருத்தல் என்பனவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதன்பொருட்டுப் பின்றும் வழிவகைகளைக் கைக்கொள்ளுதல் சிறந்த பலனைத் தருமென்பது, எமது சொந்த அனுபவத் திற்கண்ட உண்மை களாகும். இவற்றை வைத்திய உலகின் நலன்கருதி இங்கு வெளியுகின்றோம்.

செயல் விதிமுறை :

1. தகடுகளாக உள்ள தாதுக்களைத் தணவில் நேரடியாக இட்டுப் பழுக்கச் சுட்டுச் சாற்றில் அல்லது திராவகத்தில் தோய்க்கவும். ஆறியபின் மீண்டும் முன் போலவேசெய்யவும். சிறுதுண்டுகளாக உள்ள தாதுக்களைத் தணவின்மேல் வலைக் கம்பி வைத்து அதன்மேலிட்டுப் பழுக்கச் சுட்டு எடுத்துத் தோய்க்கவும்.

2. தூள்களாக அராவிய பொடி களைச் சிவக்க வறுத்துச் சாற்றிலோ திராவகத்திலோ கொட்டியவுடன் மூடிவிடவும். இதற்குப் பாத்திரம் ஆழமாக இருத்தல் நன்று. இது மருந்து சேதமாவதைத் தடுக்கும்.

3. தாம்பிரத்தை இவ்விதம் செய்யும்போது ஒருநாள் ஊற விட்டு மறுநாள் எடுத்தல் நன்று.

4. ஒவ்வொரு தாதுக்களாகச் சுத்திசெய்து எடுப்பதிலும் பார்க்க மூன்று நான்கு தாதுக்களை எடுத்துக்கொண்டு செயற் படுத்துவது வீண்கால விரயத்தையும் தேக உழைப்பு விரயத்தையும் தடுக்கும்.

5. மாரணச் சரக்கு, அல்லது மூவிகை கொண்டு புடமிடும் மருந்துகள் நிறவிகரப்பத்தைத் தருகின்றதுடன் குணத்திலும் பின்னடைகின்றது.

6. இரச உபரச நீற்றினங்கள் செய்யப்பகுமுன் மருந்தின் எடையைச் சரிவர நிறுத்துக் குறித்துக் கொண்டு நீற்றிய பின்னரும் நிறுத்து அளவின் பேதங்களை அறிதல் வேண்டும். இது சரியான எரிப்புத்திட்டத்திற்கு வழிகோல உதவி செய்யும்.

7. குப்பிவைப்பில் மேலே பதங்கித்ததையும் அடியில் தங்கியுள்ள தனையும் நிறுத்தறிக்.

8. சில செந்தூரங்களில் குப்பி யின் அடி, நடு, மேல் என்னும்

மூன்று இடங்களிலும் மருந்து இருக்கும்.

9. ஏரிப்பின் கால அளவிலே இரசம் சேர்ந்த செந்தூரத்தின் நிறங்கள் மாற்றமடைகின்றன. முருக்கம்பூ நிறத்தில் பெறப்படும் செந்தூரத்திலும் பார்க்க அரக்கு நிறம்பொருந்திய செந்தூரம் குறைந்த அளவில் நிறைந்த பல ணைத் தருகின்றது.

10. கெந்தகம் ஏரிந்து சீரணம் ஆகுமுன் குப்பிவாயை முடக்கூடாது. இதற்குச் சமார் ஆறு மணித்தியாலங் கள் வரையிற் செல்லவேண்டும்.

11. சிலவேளை உருகிய கெந்தகம் மேலேறிக் குப்பியின் வாயை அடைத்துவிடச் சீரணமாகாது தங்கிய கெந்தகப்புகை குப்பியை உடைத்துவிடும். இவ்வித நிலை நவசாரம் சேர்ந்த மருந்திலும் ஏற்படும்.

12. மேற்கூறிய நிலை ஏற்படாத வாறு தடுத்துக்கொள்ள அடிக்கடி சலாகைப் பிரயோகம் செய்தல்வேண்டும்.

13. சலாகை எனப்படும் கதிர்க்கம்பியைக் குப்பியினுள் விடுமுன் அதன் நுனியை நன்கு சிவக்கக்காய்ச்சி எடுக்கவும்.

14. ஒருபுடத்தில் சிவந்த மருந்து மறுபுடத்தில் கறுப்படை ந்துவிடுவதுமுண்டு. காரணம் அதனிலுள்ள ஈரத்தனமை நன்கு

உலர்ந்து கொள்ளாமையே
யாகும்.

15. திராவகத்தினைக்கொண்டு
தயாரிக்கப்பட்ட தாம்பிரம்
வாந்திமுதலிய தூர்க்குணங்களைத்
தருவதில்லை.

16. எலுமிச்சம்புளியும் கற்
ரூளையும் எல்லாவகையான
தாதுகளுக்கும் சுத்திசெய்யவோ
ஆரம்பப் புட மிட வோ பேத
மின்றி உபயோகிக்கலாம்.

17. பல மூலிகைகளைக்கொண்டு
புடமிட்ட மருந்தில் ஈற்றில் புட
மிட்ட மூலிகையின் குணம் மிகு
ந்து காணப்படும். சிற்சில மூலிகை
கள் புடமிடுங்கால் சில உலோகங்
களை நிறமாற்றமடையச் செய்கின்
றன். இவற்றினால் தாதுக்கள்
வெட்டையாகி நீறும் கால அள^{வும்} வித்தியாசமடைகின்றன.

18. கூடிய பங்களவில் புட
மிடக் கைக்கொண்ட மூலிகை
யின் குணம் அந்த மருந்தில் மிக
கிருக்கும்.

19. வாலுகை எரிப்பதற்கு மண்
தாழிக்குப் பதில் காதறுந்த வாளி
பாதுகாப்பானதாகும்.

20. புடமிடும் இடத்தில் தயா
ராக இருக்கவேண்டிய உபகர
ணங்கள் :

1. வாய்தேய்த்து ஒப்புரவாகச்
செப்பஞ் செய்த சட்டிகள்.

2. இரும்பு அகப்பை வட்டம்.

3. இரும்பு அகப்பை அரைவட்
டம். (பிறைவடிவு)

4. இடுக்கி, குறடு.

5. கரண்டிகள் பல அளவுகளில்.

6. திருகாணியாக: பாளைக்
கழுத்து அல்லது உடைந்த சட்டி
வாய்.

7. இரும்பினாலான தாச் சீ
இரண்டு பெரிதும், சிறிதும்.

8. விசிறி : மட்டை; சளகு.

9. சாறுவகைகொண்ட வாய்
கன்ற போத்தல்கள்.

10. குறுகிய வாய்கொண்ட
திராவகப் போத்தல்.

11. இலை, தழை, வேர்வெட்டி
வைக்கும் பெட்டி.

12. இரண்டடி × ஓரடித் தக
ரம். (2' × 1')

13. கதிர்க்கம்பி.

14. சிலை மண்செய்தகுப்பிகள்.

இவையாவும் புடமிடுங்காலத்தில்
ஏற்படும் அவசர தேவையின்
பொருட்டுத் தயாராக இருத்
தல்வேண்டும்.

மூலிகைகளும் அவற்றின் உபயோகங்களும்

திரு. சு. கணகரத்தினம் அவர்கள்
[அரசினர் ஆயுள்வேத மருத்துவக் கல்லூரி, கொழும்பு]

மருத்துவ முறைகளில் உபயோகமாகும் தாவர வகைகளைச் சுருக்கமாக மூலிகைகள் என்று கூறுவர். இம்மூலிகைகள் இயற்கையில் வளர்ந்தவை. செயற்கைப்பொருள்களிலும் பார்க்க நோய் தீர்க்கும் ஆற்றல் மிக்கன. மூலிகைகளின் ஆற்றல் வளரும் நிலத்திற்கேற்ப மாறுபட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக இந்திய மத்திய பிரதேசத் தில் வளர்கின்ற தாவரத்தின் தன்மை சென்னை மாகாணத்தில் வளர்கின்ற ஒரே தாவரத்திற்கே இருப்பதில்லை. இது ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிவுமிக்க மனித குலம் இன்று இயற்கை வசதிகளையும் செயற்கை வசதிகளையும் வாழ்விற்பயன்படுத்தி வருகின்றது. நம் முன்னேர் இயற்கையோடு இணைந்தவாழ்வை நடத்தினர். தம் நுண்ணிய அறிவாலும், தேர்ந்த அனுபவத்தாலும் மூலிகைகளையும், அவற்றுட் பொதிந்துள்ள ஆற்றல் களையும் நன்கு அறிந்து உடற்பிணி தீர்க்கும் ஒளடதங்களில் கலந்து உபயோகித்தனர். உடலுக்கும் உளத்துக்கும் ஊட்டமளிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட பல கோடிக் கணக்கான மூலிகைகள் பண்டைய சித்த மருத்துவர்களால் உபயோ

கிக்கப்பட்டன என்பதை நால்கள் வாயிலாக அறிகின்றோம். இம்மூலிகைகளுட் பல இக்காலத்தில் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் நாமில்லாதிருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். இருப்பினும் கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு பலவகை நோய்களைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளோம். இது சித்தமருத்துவரின் சிறப்பை உணர்த்துகின்றது. இலை, வேர், பட்டை, பூ, காய், பால், வைரம் என மூலிகைகளின் ஒவ்வொரு பகுதி களும் மருத்துவத்தில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இப்படியாக ஒவ்வொரு அங்கமும் பெளதிக் கியலுக்கமையக் கருமமாற்றுகின்றது. உலகிலுள்ள எல்லா மூலிகைகளும் பிரதுவி (மண்), அப்பு (நீர்), தேயு (அக்கினி), வாயு (காற்று), ஆகாயம் (வெளி) என்னும் பஞ்ச ஷுதங்களின் சேர்க்கையாலானவை. இப்பஞ்சஷுதங்களின் ஏற்றத்தாழ்வான சேர்க்கையே இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுசவைகட்கும் காரணமாய் அமைகின்றது. இனி எல்லாமூலிகைகளும் எக்காலத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியன அல்ல. சில, சில பருவகாலங்களிலே வேய பெறக் கூடியவை. எனவே உப

யோகிக்கவேண்டிய மூலிகைகளை உரிய பருவகாலத்தில் பெற்றுச் சூரணமாகவும், வேலகியமாக சூரணமாகவும் செய்து நீண்ட காலத்திற்குச் சேமித்தனர். உரியகாலத்திலென்றி மற்றைய வேளையில் அவற்றின் வீரியத்தன்மை வேறுபட்டிருத்த லும் கவனித்தற்பாலதாகும். முன் னர் கூறியதுபோல நாட்டின் வளத்திற்கும் சீதோஷ்ண நிலைக் கும் ஏற்ப மூலிகைகள் உபயோக மாகும் தன்மையில் வேறுபட்டிருக்கின்றன. இதனையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சில மூலிகைகளின் மேன்மையான தன்மைகளைச் சிறிது ஆராய்வாம். அபின்; இது போஸ்தக் காயைக் கிறிவிட்டு அதிலிருந்து வடியும் பாலிலிருந்து சிரமமாக எடுக்கப்படுவதாகும். இம்மூலிகை 7.5% திற்குக் குறையாத ‘மோபி னைக்’ கொண்டுள்ளது. சீனைவிலும், துருக்கியிலும் இந்தியாவில் பட்டா மாகாணத்திலும் இதனைப் பட்டா மாகாணத்திலும் இதனைப் பெற முடியும். விசேடமாக இது வோர் துயரடக்கி. அன்றியும் வேதனையைச் சாந்தி செய்வதற்கும் உபயோகமாகின்றது. இதில் டங்கிய ‘மோபின்’ உடற் கூறுகளினால் இலகுவில் கிரகிக்கப்படுகின்றது. குடற்பேசிகளின் உரப்புப் பெலத்தைக் கூட்டிவிடும். அதிசாரத்திலும் உபயோகிப்பார். இந்திரியங்களின் உணர்வுப் பரப்புக்களைச் சோர்வடையைச் செய்வதன்மூலம் வேதனையை நீக்குகின்

து. கஞ்சா: இந்தியாவில் கஷ் மீரிலும் இலங்கையில் மொனரை கலையிலும் காணப்படுகின்றது. இம்மூலிகையும் துயரடக்கியே! வெதனைசாந்தத்தையும் உற்சாகத் தையும் தரவல்லது. கள்ளுண்ட வெறி, பெரும்பாடு, கீல்வாடு, ஒற்றைத்தலைவலி, சூதகவலி முதலியவற்றைத் தீர்க்கும். ‘பாம்புக் களா பாம்புவிடத்தைத்தீர்க்கவும் பொன்னங்காணி மேனி யைப் பொன்னுக்கவும், மஞ்சள் ஏற்புவலியைத் தடுப்பதற்கும், கையாநத்கரை வெட்டொட்டி வெட்டுக்காயத்தைத் தீர்க்கவும் உபயோகமாகின்றன.

சில நச்ச மூலிகைகள் கூட சுத்தி கிரமமகிழையால் நஞ்சநீங்கிநல்ல ஒளடத்தமாக உபயோகிக்கும் வரி சையில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றன. எட்டிவித்து, சேங்கொட்டை, செங்கொடிவேலி என்பன வற்றை உதாரணமாக குறிப்பிடலாம்.

சுருங்கக் கூறுங்கால் மூலிகைகளின் மர்மமான அமைப்பே ஒளடத்தமாக அமைந்திருக்கின்றன. சில மூலிகைகளின் தொழிற்பாடு இன்னும் சரியாகக் கண்டுபிடிக்கமுடியாத மர்மமாயிருக்கின்றன. மற்றும் மூலிகைகளின் சுத்தி, சவை, வீரிய விபாகத்துக்கு அப்பாலும் காரணம் காணமுடியாத அளவில் உள்ளன.

தமிழ் மருத்துவமும் வள்ளுவனரும்

புலவர் திரு. நா. சிவபாதசுந்தரனார்

—

பழந்தமிழ் மக்கள் தாம் எடுத்த உடலின் பசிப்பினையின் நிமித்தம் தாம் வதிந்த இடத்தில் விரிந்து கிடந்த மரம் செடி கொடிகளில் நாட்டம் கொண்டனர். அந் நாட்டத்தின் காரணமாகத் தாவரங்களின் பகுதிகளை உணவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளும் நிலை உருவாகியது. தாம் உணவுடன் பயன்படுத்திய தாவரங்களின் பல் வேறு பகுதிகள் உடல் உறுப்புக்களுக்கும் உளத்திற்கும் எவ்வெவ்வகைகளில் ஊட்டந்தருகின்றன வென்று ஆராய்ந்தறிந்தனர். மரம் செடி கொடிகளை மருவி எடுத்துண்ட உண்டிப் பொருளை மருப்பொருளென்றனர். மரு என்ற சொல் மணம் என்றும் ஒத்தல், சேர்தல், கலத்தல் என்றும் பொருள் தரும். பழந்தமிழர் இனிமையான வாசனைத் தழை முதலானவைகளையே முதற்கண் உண்டிருப்பர். அவை புதிய ஊட்டத்தினைக் கொடுத்ததோடு நோய்களைத் தீர்த்தனவென்றே கோடல் வேண்டும். இத்தகு உண்டியைப் பழந்தமிழர் மருந்து என்று அழைக்கத்தலைப்பட்டனர். அன்றி அவ்வுண்டிகள் உடலிலும் உளத்திலும் சேர்ந்து கலந்து ஒத்து

நின்றதாலும் மருந்து என்னும் பெயரைப் பெற்றன. இயற்கையின் கருவான பொருள் களில் கனிந்த சத்தியை ஈர்த்து ஈர்த்து மாந்திய மனிதன் ஈற்றில் எவற்றையும் எடுத்தானும் அறிவாற்றல் மிக்கு விளங்கினான். இறைசத்தி அருளால் கருப்பொருள்களின் சத்தை இயற்கையாகவே உண்டவர்கள் சத்தர்கள் எனப்பட்டனர். இவர்கள் தம் வாழ்வு இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு. கருப்பொருள்களின் சத்தை நெருப்பு முதலியவற்றால் செயற்கையாக மாற்றுமல் இயற்கையாகவே உண்டுயிர்த்தவர்கள் சத்து வகுணத்தில் மேம்பட்ட சத்தர்கள் ஆனார்கள் எனினுமாம். சத்தர்கள் தம்மால் ஆளப்பட்ட சத்துப் பொருள்களைத் தம்மைச் சார்ந்தார்க்கும் அளித்து ஆண்டனர். இவ்வாறு தம்மிலும் பிறரிலும் சித்திபெற்ற சத்தர்கள் சித்தர்கள் என்னும் வரிசையைப் பெற்றனர்.

சத்தர்களான சித்தர் களைப் பழந்தமிழ்ப்புலவோர் அறவோன் என வழங்கினார். இதனை, ‘அரும் பிளியுறுநர்க்கு வேட்டு கொடா அது மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன்’

என்னும் நற்றினை அடிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவ்வறவோர் களையே வள்ளுவர் அந்தனை என்று சுட்டியுள்ளார். மருத்து வளை அறவோன் என்பதற்குப் பிறிதுமொரு விளக்கந் தரலாம். சத்தின் அருளால் கருவான பொருள்களின் சத்தை உண்டு சத் தர்கள் தூல உடலாவில் சித்தி பெற்றூர்கள். அவர்களே சித்த மருத்துவர்கள். மேலும் சூக்கும உடலாவிற் சித்திபெற்றவர்கள் சித்தயோகர்கள். சித்த யோகர்கள் புருடனைப் பிரகிருதியின் பிடியினின்றும் நீக்கித் தனிப்படுத் துவதில் வெற்றிகண்டவர்கள். உண்டியையும் மருந்துகளையும் உண்ணது உலகில் உயிருடன் வாழ உறுதிகொண்ட உரவோர்கள். தூல உடலான என்புட லீக் கட்டுப்படுத்தவும், சூக்கும உடலான மனதைக் கட்டுப்படுத் தவும் முயன்றவர்கள் எனலாம். மனத்தை அசைவற்றதாகவும், வெறுமையானதாகவும் ஆக்கக் கூடிய இயல்பினை உடையது யோகம். புருடனின் பிரதிபலிப் பைப்பெற்ற சித்தம் அறிவுடைய தாகிப் பல்வகையாகச் செயற் படுகிறது. தன்னளவில் எங்கும் நிறைந்திருப்பது. அப்பொழுது அது காரணத்தைம் என வழங்கப்படும். ஆனால் ஒருடலோடு தொடர்புகொள்ளும்போது தன் தேவைக்கேற்பச் சிறியதாகவும் பெரியதாகவும் மாறக்கூடியது. இந்நிலையில் காரியசித்தம் என வழங்கப்படும். சித்தத்தைப் பழைய உருமாற்றம் அடையாத தூயநிலையைக்கொள்ளச் செய்த

லே யோகத்தின் நோக்கம். மனம் அடையும் மாற்றங்களை நிறுத்து வதற்கே அட்டாங்கயோகம் ஏற்பட்டது. மருத்துவன் அட்டாங்கயோகத்தில் இயமம் (விலக்கவேண்டுபவை) நியமம் (கைக்கொள்ள வேண்டுபவை) என்னும் இருபடிகளும் கைவரப் பெற்றவறைய் இருத்தல்வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் அறவோன் என்ற தன்மையுடையவறையை விளங்குவான்.

இனி மருத்துவரூஸ் நெறி குறித்து வள்ளுவர்பெருமான் கூறுவனவற்றைக் காண்போம். தமிழர்களின் மருத்துவக்களை மாண்பினைக் காண்பதற்குத் திருக்குறள் ஒன்றே போதுமானதாகும். அதிலுள்ள மருந்து என்ற அதிகாரத்தைப் படிப்போர் இவ்வுண்மையை நன்கு உணர்வார்கள். நோய்வராமல் காத்துக் கொள்ளும் வழி நோய்வந்தபின் அந்நோயை ஒழிக்க மருத்துவம் செய்யும் முறை இவைகளைத் திருக்குறள் விளக்கமாகக் கூறுகின்றது. மருந்து என்னும் அதிகாரத்தில் பத்துக் குறள்மணிகளில் ஏழு குறள்மணிகள் உணவைப்பற்றியே கூறுகின்றன. இக்காலத்தில் செயற்கைமுறையான மருந்துகளை ஆக்கும் விஞான மருத்துவர்கள் அம் மருந்துகள் நோய்களை விடுவிக்காது போவதுகண்டு ஆற்றுது இனி உண்ணும் உணவின்மூலம் உற்ற நோய்களை விடுவிக்கலாமோ வென்று ஆராய்ந்து வெற்றி பெற்று உணவு தொடர்பான

பாரிய நூல்களை எழுதியிருக்கின் ரூர்கள் என்பதை எண்ணும் போது வள்ளுவரை அரின் பரந்தகன்ற மருத்துவங்கானத்தை என்னென்று புகல்வது.

மண், நீர், விண், வெயில், காற்று ஆகியவை ஐம்பெரும் பொருள்கள். இவற்றின் கலப்பால் உலகம் உருவானது. மனிதனின் உடலமைப்பிலும் இவை களின் பெரும்பங்குண்டு. எனவே உடலுக்கும் உலகிற்கும் உறவுண்டென்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வறவு நீர்மையை இயற்கை நியதி என்று கூறலாம். இயற்கை நியதி தவறும்போதே உடல்நலம் தவறுகின்றது. உடல்நலக் குறைவை இயற்கையைக் கொண்டே நீக்கலாமென்பது வள்ளுவரின் திருவுள்ளாம். அவர் நோயை ஆராய்வதில் அதிகம் அக்கறை கொள்ளாது உடலில் நோய் வாராது காப்பதாம் ஆரோக்ஷியத்தை ஆராய்வதிலேயே அதிகம் அக்கறை காட்டுகின்றார். உணவைப் பற்றி முதற்கண் கூறுவது இயற்கை மருத்துவத்தின் மாண்பினைப் புலப்படுத்துவதற் கேயாம்.

மனிதனுக்குப் பழவினை காரணமாகவும் இயற்கைநியதி தவறுதல் காரணமாகவும் நோய்கள் உண்டாகும். எனினும் பழவினையால் வரும் நோய்கள் ஆவவினை கழியும் போது அல்லாமல் தீராவாம். எனவே அவை யொழித்து இயற்கை நியதி தவறுதல் என்ற காரணத்தால்வரும் நோய்களுக்குத் திருவன்றுவர் மருந்து சொல்லி யுள்ளார்.

ஓருவன் தன் உடலின் இயற்கைக்கு ஏற்பங் சுவை, வீரியம். அளவு என்பவற்றால் பொருத்தமான உணவினை உண்ணுதல் வேண்டும். மன மொழி மெய்களாலே செய்யும் தொழில்களை அவை வருத்துவதற்கு முன்னே ஒழித்தல் வேண்டும். உணவும் செயல்களும் ஒத்த அளவினவாக அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அமையாக்கால் வாதபித்தசிலேட்டுமை என்னும் முப்பகுதியும் தத்தம் நிலையில் நில்லாமல் நோய் வளரிப்படும் இதனையேவள்ளுவர்,

“ மிக்குறுங் குறையினும் நோய் செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா வெண்ணிய முன்று ”. என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். உடம்புக்கு இயல்பாகிய நோய் மூல கைத்து என்பதும் துன்பம் செய்யும் வகை இரண்டு என்பதும் நன்கு புலப்படும். ஓருவன் தான் முன் உண்டது சீரணித்தமையை உடம்பு குறுகியிருத்தல், நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல், கரணங்கள் தொழிற்குரியனவாதல், பசிமிகுதல், முதலான குறிகளை அறிந்து தெளிந்து பின்னே உண்பாலையின் அவன் உடம்புக்கு மருந்து என்று வேறு வேண்டுவதில்லை. இத்தகு மருந்துவேண்டாவாழ்வினுக்கு வள்ளுவர்,

“ மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய

தற்றது போற்றியினின் ” என்று வழிவகுத்துரைப்பர்.

“ அற்றால் அளவறிந் துண்க அஃதுடம்பு பெற்றுன் நெடிதுய்க்கு மாறு ”

என்னும் குறளில் உணவுண்ணுங் காலத்தைப்பற்றிப் பொய்யா மொழியார் சற்று விரித்து விளக் குவர். முன்னுண்ட உணவு சீர ணித்தால் பின்னுண்பதனைச் சீர ணிக்கும் அளவு அறிந்து அதற் கேற்றதான் உணவை ஒருவன் உண்ணக்கடவன். இவ்வுடம்பு பெறுதற்காரிய தொன்று. இவ் வுடம்பைப் பெற்றவன் அதனை நெடுங்காலம் கொண்டுசெலுத் தும் நெறி அளவறிந்துண்ணுதல் ஒன்றிலே அமைந்துகிடக்கின்றது. “உடம்பாரழியின் உயிராரழி வர்” ஆதலின் உயிரழியாமைக் குரிய காரணமும் இங்கு கூறப் பட்டுள்ளது. எனவே உணவுண் பது உடலழியாமைக்கு மட்டு மல்ல, உயிரழியாமைக்குமாம் என்ற உணர்வும் மாந்தருக்கு வேண்டும்.

உடல் அழியாது நெடுங்காலம் நின்றவிடத்து இம்மை மறுமை வீடுபேற்றிற்குரியவைகளைப் பெரு கச்செய்யலாம் என்ற பொற்பால் மீண்டும் மேற்கூறிய கருத்தை வற்புறுத்துவான்வேண்டி ,

“அற்றது சுறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியுள் ளார். முன்னுணப்பட்டது சீர ணித்தாலும் அதன் பயனுகிய சாரம் எனப்படும் இரதம் சீர ணிக்காது. ஆதலால் அதுவும் சீரணிக்கவேண்டுமென்பதே வள் ஞவாரின் மருத்துவத்தின் உட கோளாகும். இக்கருத்து “அற்றுல் அளவறிந்துண்க” என்ற குறளில் நிறைவாகவில்லை என்

பதை உணர்ந்து இக்குறளை இயற் றினார். இந்த உண்ட உணவின் சத்தும் குடலில் அற்றுவிட்ட தென்பதனை ஒரு மனிதன் அறிய வேண்டின் பசியெழுதல் வேண் டும். அதுவும் மிக்க பசியாய் இருத்தல் வேண்டுமென்று அறி வறுத்துவார் துவரப்பசித்து என்றார்.

உடலின் இயற்கைஇயல், கால வேறுபாடு சுக வீரியங்களால் தம் முள் மாறுபாடு ஆகிய மூவகை மாறுகோஞுமில்லாத உணவைத் தன்னுள் ளம் விரும்பிய அளவா கக்கொள்ளாது பினிவராத அள வினால் ஒருவன் உண்ணுவானாலுல் பினிகளாலே துன்பம் விளை வில்லை என்பார் ,

“மாறு பாடில்லாத உண்டி மறுத்துண் ஊறுபாடில்லை உயிர்க்கு” [வின்]

என்று கூறியருளினார். மன அள வுக்கு உண்ணது உயிரளவுக்கு உண்ணவேண்டுமென்பதே வள்ளு வனுரின் மருத்துவக்கலையின் மற ரெரு உண்மையாகும்.

அற்றது அளவறிதலும், அற் றது அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், மாறுபாடில்லாத உண்டிய மறுத்துண்ணுதலும் மனிதனின் அவாநிலைக்கு அருமைப்பாடுடையன ஆதலின் அவைகளினின்று அவன் விடுபடுவதற்கு வேண்டிய சூழ்ச்சி சொல்லுவார்.

“இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம் [போல் நிற்கும் கழிபேர் இரையான்கண் நோய்” என்றார். இக்குறளில் மிகப்பெரிய

உணவை உண்டியென்று உரையாது விலங்குகளின் உணவை இரையென்று சொல்லாமற் சோல்லும் மரபை யொட்டிப்பேருண்டியுண்பானை இரையான் என்று விலங்கு நிலையில் வைத்துப் பேசுகின்றார். இரையானைத் தெருட்டும் போருட்டு,

“தீயன வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி நோயன வன்றிப் படும்”

என்று அறிவுறுத்துவாராயினர். தன் உடலின் இயற்கை அதற்கேற்ற உணவு காலம் என்பன ஆராயாது வேண்டியதோர் உணவை வேண்டியதோர் காலத்து வயிற்றுத்தீயளவு அல்லாமல் ஒரு வன்மிகவுண்ணுவானுயின், அவனிடத்துப்பினி அளவில்லாமல் வளரும் என்பதே அவ்விவரையாகும். அளவிறந்த நோய்க்கு யாக்கை ஆளாகின் அந்நோய்களை அகற்றும் மருந்தும் தம் வலியில்லாது மடியும். மருந்து மாண்படைய வேண்டின் நோய்றும் யாக்கையும் ஓரளவு வலுவள்ளதாக அமையவேண்டும். இதனை,

“திருந்திய யாக்கையுள் மருத்துவன் [ஹட்டிய மருந்துபோல் மருந்தாகி மனன் உவப்பப் பெரும்பெயர் மினிபெயர்த்தனன் செலவே—கலி17.

என்று பாலைக்கலியில் தோழி கூற்றுக்கவரும் பாடற்பகுதி காட்டுகின்றது. மருந்துக்கு உதவாத நிலையில் உடலை உணவால் கெடுக்கக் கூடாதென்பது தமிழ் மருந்தின் தக்கதோர் செய்தியாகும்.

உணவு விஞ்ஞானத்தால் நோய் வராமல் காத்துக்கொள்ளும் வழியை வகுத்துரைத்த வள்ளுவனார் இனி நோய்வந்தபின் அந்த நோயை ஒழிக்க மருத்துவம் செய்யும் முறைகளை,

“நோய்நாடி நோய்முதஸ்தாடி அது தனிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”,

“உற்றுன் அளவும் பினியளவும் காலமும் கற்றுன் கருதிச் செயல்”,

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச் செல்வானென்று அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து”

இந்த மூன்று திருக்குறள்களில் முதல் இரண்டு குறள்களால் மருத்துவனுயினன் வியாதியாளனிடத்து நோய்முதலியவைகளை நன்காராய்ந்து மருந்து செய்யக் கடவன் என்று கூறு கிண்றார். அதாவது மருத்துவனுயினன் நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளால் இன்னதென்று துணிந்து பின்பு அந்நோய் வருதற் கான உணவு, செயல் என்ற காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து பின் அந்நோயையும் வாயினையும் ஐயமறத் துணிதல், மருந்து செய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல், பற்றிடல், கலிங்கமிடுதல், நசியம் வார்த்தல் முதலாகிய செயல்களால் தீர்க்கும் உபாயத்தினை அறிந்து அவ்புராயத்தினைச் செய்யும் வழிப் பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையையினுலே தப்பாமை என்ற நீர்மையில் நிற்கவேண்டும்.

இத்தகுவான மருத்துவன் நோய் தீர்க்கும் உபாயத்தினைச் செய்யுங் கால் உடலின் இயற்கைத்தன்மை பருவவேதனைவிகளினாலும் என்ற நோயாளியளவும்; சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியம் என்கிற சாதிவேறுபாடு தொடக்கம் நடு வது என்னும் பருவவேறுபாடும், வண்மை, மென்மை முதலாயின வாகிய பிணி யளவும் சிறு போழுது, பெரும்போழுது என்ற தான் செய்தற்கேற்ற காலத்தினை யும் மருத்துவநூல் வழியால் தப பாமல் நோக்கி ஆராய்வு அறிவின் மிகுதியால் செய்யக்கடவன் என மருத்துவனின் மறுவிலாக் கடமை யைத் திருவள்ளுவர் திகழுவைத் துள்ளார்.

ஈற்றிலேயே திருவள்ளுவர் பிணி தீர்க்கும் மருந்தைப்பற்றிக் கூறி யுள்ளார். மருந்தைப்பற்றி மருந்துபோற் குறள்செய்த மாண் பென்னே! பிணிக்கு மருந்தாவது அப்பிணியை உற்றவன் பொருஞ்டமை, மருத்துவன் வழிநிற்

றல், நோய்நிலை உணர்தல் வன்மை, மருந்துத் துன்பம் பொறுத்தல் என்ற நான்கும் உடையவ னும் இருத்தல்வேண்டும். மருத்துவன் நோய்கண்டஞ் சாமை, ஆசிரியனை வழிபட்டு ஒதிய கல்வியும் நுண்ணறிவுமடைமை, பலகாலும் நோய்தீர்த்து வருதல் மனமொழி, மெய்கள் பரிசுத்தமாதல் என்ற நான்குடையவ னும் இருத்தல் வேண்டும். மருந்து பிணியாளனுக்குரிய பல பிணிகட்கு மேற்றல், சுவை, வீரியம், விளைவாற்றல்களான் மேம்படுதல் எளிதின் எய்தப்படுதல், உடலின் இயற்கைத்தன்மையோடு பொருத்துதல் என்பன அமைந்ததாய் இருத்தல்வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் காலத்தில் தமிழ் மருத்துவத்தின் பெருவிளாக்கம் பொதுமக்களிடம் மிக விரிந்திருக்கிறது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இத்தகு தமிழ்மருத்துவம் தரணியெங்கணும் தழைக்க! தமிழ்மருத்துவர் தகைமை யுற்று வாழ்க !! வளர்க !! !

மோசித் திரவியேழு முன்மலத்தைக் கொம்பினுஸ்
வாய்சுத்தி செய்கை வழக்கு.

— சைவசமயநெறி.

சித்தவைத்தியத்தின் மாண்பு

ஆயுள்வெதவைத்தியகலாநிதி திரு. இ. ஆ. சச்சிதானந்ததாசன் அவர்கள்
டி. ஐ. எம். & எஸ்.

ஹர்மஸ் மருத்துவமனை, அக்கவேலி.

—ஐஷா—

வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலம் முதல் ஆத்மசக்தி நிரம்பிய சித்தர்கள் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பின் தென்பாகத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் தம் உள்ளொளியால் உலகினையும், உலகில் உள்ள பொருள்களையும், அவற்றையெல்லாம் இயக்குவிக்கும் பதியின் தன்மையையும், கண்டு தெளிந்தனர். மனிதவாழ்வின் முடிந்த நோக்கம் “கண்ணுதலான் கழல் சேர்தல்” என்று கண்டனர். கண்ணுதலான் கழல் டைதற்கு உயிர்களுக்குக் கருவியாக உள்ளது மாடையான் இயைந்த உடம்பென்று ஓர்ந்தனர். உடம்பின் பயனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் “இராக்காலத்தில் இருளைப் போக்கிக் கொள்ள விளக்கு உதவுவதுபோல உடம்பு உயிர்கள் சிவஞானம் பெறும் வரை உதவுகின்றது” என்று கூறுவர். “உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவார்” என்றார் சித்தர் திருமூலர். சித்தர்கள் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் குறித்து ஆராய்ந்தார்கள்.

ஆய்வின் பயனுகூரியுக்காற்படும் பின்களையும் அவற்றைப் போக்கும் நெறிகளையும் சொல்வதற்காந்து

தத் திருநெறியாக வகுத்தார்கள் உடலுக்கு உண்டாய பினிகளையும் அவற்றைப் போக்கும் நெறிகளையும் சித்த மருத்துவப் பெருநெறியாகச் செப்பினார்கள் சித்தவைத்தியப் பெரு நெறி குருசீட்டரம்பரையில் வாழ்ந்து வளர்ந்து வருவதாயிற்று. தமிழ் மன்னர்களும் புரவலர்களும் மக்களும் அந்நெறியினைப் பேணிக்காத்துவந்தனர். வேந்தர்கள் தாழும் மருத்துவ நெறியைத் துறைபோகக் கற்று மக்களினத்திற்கு மாண்பயனளித்து வந்தனர். இவ்வகையில் சுரபேந்திரர், பரராசுகேரர் முதலியவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பழந்தமிழர்கள் இயற்கைவாழ்வை விழைந்தவர். காந்தி அடிகள் போன்ற பேரறிஞர்கள் இயற்கை வாழ்வை வலியுறுத்திச் சென்றமையை யாவரும் அறிவர். சித்தவைத்தியம் இயற்கையோடு இணைந்து செல்வது. மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலேயே கிடைக்கும் இலை, கொடி, பூண்டு, பட்டை, வேர் முதலிய பொருள்களில் பல வேறு நோய்களை அசற்றக் கூடிய அற்புதசக்தி நிறைந்திருக்கிறுக்கிறது. சித்தர்கள் இவற்றை அறிந்து தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தும் மார்க்கங்களை நமக்குத் தந்து சென்றுள்ளனர்.

தமிழ்நாடு தன்னரசிழுந்த காலத்தில் சித்தமருத்துவ நெறி ஆதரிப்பாரற்ற நிலையை அடைந்துவிட்டது. இந்நிலையில் கல்வி அறிவு குறைந்தவர்களும் பரம்பரை அனுபவம் என்ற முறையில் சித்தவைத்தியத்தைக் கையாண்டு வரலாயினர். இருந்தும் கற்றறிந்தார் சிலர் சித்தவைத்தியத்தைச் செம்மையாகக் கற்று உயர்ந்த தொண்டினைப் புரிந்து வரலாயினர். இதனால் சித்த நெறியில் நாட்டுமக்களுக்கிருந்த நம்பிக்கை அகன்றுவிடவில்லை. கிராமவாசிகளுக்குச் சித்தவைத்தியத்தில் நம்பிக்கை கெடாமலிருந்தமைக்கு வேறு காரணங்களும் உண்டு என்னாம். பழைய காலத்து வைத்தியம் என்ற எண்ணம் ஒன்று. மற்றது சுதேச வைத்தியர் வீட்டுக்குச் சென்று நோயாளிகளைப் பார்த்துவந்தார். மருந்துபெறுவோர் கொடுக்கும் சன்மானத்தைப் பேரம்பேசாது வாங்கிக்கொண்டார். இவைகிராமவாசிகளின் வறுமைநிலைக்கு ஏற்றனவாக இருந்தன.

நோய் உடலைமட்டும் பற்றியதென்று என்னுதல் தவறு. இன்பதுன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணமாக இருப்பது மனம். மனம் பல காரணங்களினால் வாழ்வில் மாறுதலடைகின்றது. மனதிற்கும் உடலிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இவ்வுண்மையைச் சித்தர்கள் அப்பொழுதே

நன்கறிந்து அதற்கேற்பத் தமிழடைய நெறியை வகுத்துள்ளனர். பண்டையோர் வகுத்த நீதிநெறிகள்கூட மனத்தினைச் செம்மையாக வைத்துக்கொள்வதற்கென்றே அமைந்திருப்பதனை நாம் நன்கு உணருகின்றோம்.

இன்று காலவித்தியாசத்தாலும் அரசியல் நிலையாலும் புதுமை மோகத்தினாலும் பழக்கவழக்கங்கள் மாறியதோடமையாது நடை, உடை, பாவனை, உணவு முதலிய எல்லாமே மாறிவிட்டன. இம்மாறுட்டத்தினால் புதியபுதிய வியாதிகள் நாளுக்குநாள் பெருகிப் பல்குகின்றன. இந்நிலையில் நமது வைத்தியமுறையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படல்வேண்டும். வைத்தியர்கள் சுயநலப்பற்றில்லாமல் தியாகபுத்தியுடனும் அருள் உள்ளத்துடனும் தொண்டாற்றுதல் வேண்டும்.

மேல்நாட்டினர் ஆராய்ச்சிகள் மூலமாக அனேக மூலிகைகள் பச்சிலைகள் வேர்கள் கிழங்குவகைகள் முதலியவற்றிலுள்ள குணமளிக்கும் சத்துக்களைப் பிரித்தெடுத்து அவற்றின் உபயோகத்தை இன்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள். ஆயுள்வேத வைத்தியத்திலும் 'ஸ்ராஜிஞ்சர்சிரப்' முதலியனவும் ஊசி மருந்து வகைகளும் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. வைத்தியக்கலை இன்னும் முடிவான நிலையை அடையவில்லை. அடையவும் முடியாது. சமூகம் வளர்ச்சி அடையும் வகையில் மருத்துவமும் வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டே வருதல் வேண்டும்.

மேல் வியாதி

இராசவைத்தியர்

திரு. அ. க. குமாரசாமி அவர்கள் ஜே. பி.

—ஐங்கூடை—

மனிதன் சாதாரணமாக இயங் குவதற்கு குவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் தன் மாத்திரைகளும், மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி என்னும் ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுர், உபத்தம் என்னும் கனமேந்திரியங்களும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்களும் ஒருங்கியைந்து சீராகத் தொழிற்படுதல் வேண்டும். இவை ஒன்றற்கொன்று ஆதாரமாக ஒழுங்கான நியதியில் இயங்கும்பொழுது மனிதன் சாக்வத நிலையில் வாழ்கின்றன.

மனம் சலனமற்ற நிலையில் இயல்பாகச் செயலாற்றும். ஆனால், மனம் குழப்பநிலைய அடைந்துவிட்டால் அதன் தாக்கம் உடம்பின் இயக்கத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். மனம் அமைதி இழந்து சூனியநிலைய அடையும். மற்று ஒன்றை விளங்கமுடியாமலும் நிரந்தர என்னம் அற்றதாயும், நோக்கமற்ற செய்கை உடையதாயும், பேச்சில் தொடர்பான காரணகாரியசம்பந்தம் இல்லாததாயும், பிழைநிகழக் கூடியதாகவும், விக

ற்பம் அடையும். இந்நிலையினை மனோவியாதியென மருத்துவர் கூறுவர். மனக்குழப்பத்தால் உடம்பு தனது சுயநிலையில் இருந்து நீங்கி, ஒரு பதட்டநிலையை அடைகிறது. அவ்வேளை பிராண்னும் பேதவித்து, சுயவழி தவறி ‘ஈட்டியினால் தாக்குண்ட வனவிலங்கு’ போன்று உடம்பை ஒரேநிலையிலும் ஒரே இடத்திலும் வைக்காமல் நிலைபிரஹ்மந்து அவலநிலை அடைகிறது.

திமரென ஏற்படும் அதிபயத்திலோ, மிகுதுக்கத்தினாலோ அருமையாக ஒன்றைப்பெற முடியாமையினாலோ, வலியாரின் வஞ்சகத்தினால் தாக்குண்டமையினாலோ, ஒவ்வாத உணவுவகையை உண்டதினாலோ, தெய்வநிந்தனை, பெரியோரை உதாசீனம் செய்துமை ஆகிய தாக்கத்தினாலோ அளவுக்குமிஞ்சிய மகிழ்ச்சியினாலோ, நரம்பு மண்டலம் அதிர்ச்சியடைந்து வாதபித்த கபங்கள் முரணடைந்து பின்னப்பட்டு மனநோய் ஏற்படுகின்றது. காரணமின்றிச் சிரித்தல், ஆடல், பாடல், பயப்படுதல், பிறரை ஏசுதல், சண்டைக்குப்போதல், உணவில் வெறுப்புக்கொள்ளல், நித்திரை

யின்மை என்பன மனோவியாதி யின் சில குணங்களாகும்.

மனோவியாதிவல்லுநர் இதனைப் பரம்பரை வியாதி என்றும், தொடர்ச்சியாகச் சந்ததி களை அடுத்தடுத்துப் பீடிக்கக்கூடிய தன்றும், தொடர்ச்சியாகப் பீடிக்கத் தவறினும் தவணைப் பாய்ச்சல்போன்ற ஒன்றுவிட்டு ஒன்றைத் தாவிப்பிடிக்கக்கூடியது என்றும் கூறுவர். மனோவியாதி அறிவியலார் மனோவியாதி பதி ணெட்டுவகைப்படும் எனக் கூறுவர். பதினெட்ட்டனுள் முதல் நான்கிற்கும் வாத, பித்த, கபங்கள் தனித்தும் சேர்ந்தும் காரணமாக இருக்கின்றன. அஃதாவது முதல் மூன்றற்கும் மூறையே வாத, பித்த, கபம் தனித்தனி காரணமாகவும் நான்காவதற்கு வாத, பித்த, கப தொந்திப்புக் காரணமாகவும் இருக்கின்றது.

இனி மனோவியாதியின் வகை கள் பதினெட்ட்டனையும் அவற்றின் குணம் குறிகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுவாம்.

1. வாயு உன்மத்தம் : விரும்பிய ஒன்று. ‘எட்டாக்கணி’ ஆகிய போதும் சூடான அல்லது குளிர்ந்த அல்லது பற்றிக்குறை வான் உணவை உட்கொண்ட காலத்தும் அன்றி, உணவை விடுத்து விரதங்கள் இருப்பதாலும் வாயுமேற்கொண்டு வாயு உன்மத்தம் என்னும் மனதோய் உண்டாகிறது. இந்தோயாளியிடம்

அலங்கோலமாக அங்கங்களை நெளிப்பதும், வளைப்பதும் காரணமின்றிச் சிரிப்பதும், அழுது கண்ணீர்வடிப்பதும், ஆடுதல், பாடுதல் முதலியனவும், தொடர்பின்றிப் பேசுவது முதலான செயல்களும் காணப்படும்.

2. பித்த உன்மத்தம் : விருப்பு, வெறுப்பு என்பவற்றால் ஏற்பட்ட கலக்கத்தின் பின்னும் உணவு அருந்தியியலின்னும் ஒரு வருக்கு பித்தகோபமேற்படும். சூழ்நிலை ஏற்படின், இவ்வியாதி அவரைப் பீடிக்கும். புளிப்பானதும், மனமுள்ளதும் அல்லது சீரணமாகும் போது புளிப்புத்தன்மை அடையக்கூடியதுமான உணவை உண்பதாலும் முன் உண்டு உணவு சீரணமாகுமுன் திரும்பவும் உண்பதாலும் பித்தச் சரப்பியில் ஏற்படும் கோளாறு வை இம்மனதோய் ஒரு வரை மேற்கொள்ளும். உடைகளைக் களைந்தெறிதல், கோபித்தல், பயமுறுத்தல், உறுமுதல், விரைவாய் ஒடுதல், குளிர்நிலையங்களை நாடல், குளிர்ந்த உணவை விரும்பல், உஷ்ணக் கதகதப்பு ஏற்படல், மஞ்சள்நிறமடைதல் முதலிய குறிகளை நோயாளிகளிடம் காணலாம்.

3. கப உன்மத்தம் :

கபப்பெருக்கில் மாற்றமுண்டாகி, பித்தத்துடன் கலப்பதி னால் கப உன்மத்தம் தோன்றும். ஒரு முயற்சியிலும் ஈடுபடாமலும் உறுப்பசௌட்டமில்லாமலும் வாழ்வனுக்கும் பேருண்டிடையெண்பவனுக்கும் கபம் ஒழுங்க

கடந்து பெருகிப் பித்தத்துடன் கலப்பதினால் அவனைக் கப உன் மத்தம் பீடிக்கும். இந்நோயால் பீடிக்கப்படுபவன் தனிமையை நாடுவான். உவாந்தி, உமிழ்நீர் வடிதல், நித்திரை இன்மை முதலியன் காணப்படும். அன்றி தேகம், நகம், கண் என்பனவெளி ரும். சிறுநீர் வெளிறித் தோன் ரும். உணவு அருந்தியபின் நோய் கூடுதல், உணவு, கலவி என்பவற் றில் வெறுப்பு ஆதியன் இந்நோயாளியிற் காணப்படும் குறிகளாம்.

4. திரிதோஷ உன்மத்தம் :

வாயு, பித்தம், கபம் என்பன வற்றின் குழப்பநிலையில் தோன் றவதே திரிதோஷ உன்மத்தம். மூன்று தோஷங்களினாலும் பின்னிப் பினைந்து ஒரு மிசிரநிலையில் காணப்படும். இவ்வுன்மத்தம் மாறுவது அசாத்தியம். இதன் குணங்களும் காரணங்களும் முதலோஷங்களிலும் எது கூடத் தொழிற்படுகின்றதோ அதற்குரியவற்றுள் சிறுமாற்றத்துடன் காணப்படும்.

5. துக்க உன்மத்தம் :

உள்ளன்புக்குரியவரின் மரணம், பேணிய பெருஞ்செல்வத்தை இழுத்தல், உள்ளத்தையாதானும் ஒன்றிற் பறிகொடுத்தல் என்பன போன்ற சம்பவங்களால் மனம் பேதலித்துவிடுகிறது. இதன் பய ஞக ஒருவன் துக்கவுன்மத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டு இதயத்தில் மறைந்திருந்த இரகசியங்களை வெளியே

அலம்பியும், சிரித்தும், அழுதும், பாடியும் அலைவான்.

7. நஞ்சதரு உன்மத்தம் :

நஞ்சை உட்கொள்வதினாலோ அல்லது நஞ்சகலந்த பதார்த்தங்களை உட்கொள்ளுவதினாலோ நஞ்சதருவுன்மத்தம் ஒருவரைப் பீடிக்கும். மனம் உற்சாகமிழந்து பொறிகள் வலியிழந்து காணப்படும். கண்கள் சிவந்து முகம் கறுத்து விடும். நிறம் மங்கித தேகபலம் குன்றி அசத்தனாகக் காணப்படுவன். முகத்தை மேல்நோக்கியோ அல்லது கீழ்நோக்கியோ வைத்துக்கொண்டும் நித்திரையின்றியும், தேகம் நலிந்தும் காணப்படின் மரணம் அன்மையில் நிகழுமென்ப.

7. பைசாச உன்மத்தம்:

பைசாசம் ஒருவரைப் பீடிப்பதினால் பைசாச உன்மத்தம் ஏற்படுகிறது. தனதிருகைகளை அடிக்கடி மேலுயர்த்துவதும், தனிமையை நாடுவதும், காட்டில் சஞ்சாரம் செய்ய விரும்புவதும் நோயாளியிற் காணப்படும் குணங்களாகும். துப்பரவு அற்றவராகவும் துர்நாற்றம் உடையவராகவும் மாமிசம், மது என்பவற்றில் விருப்புடையவராகவும் காணப்படுவர். பெளர்ணமிக்கடுத்த பதினான்காவது தினத்தில் நோய்வீறுடன் காணப்படும்.

8. இராட்சத உன்மத்தம்:

பேருண்டியில் ஈடுபாடுடையவராகவும், இரத்தம் பருகவும் மதுவருந்தவும் விருப்பமுடையவராக

வும் இருப்பர். இராக்காலங்களிற் சஞ்சாரஞ் செய்வதிற்பிரியமுடையவராக இருப்பர். கொடுரைணம், மிருகபலம், கோபாலேசம் என்பன உடையவராயும் இருப்பார்கள். பெளரணமி இருகளின் இந்நோய் கூடும்.

9. நாக உன்மத்தம்:

நாகம் போல் நெஞ்சினால் நகரும் குணதோஷம் காணப்படுகின்றமையின் இந்நோயாளியை நாகஉன்மத்தரோகியென அழைப்பர். நாவைநீட்டி கடவாயை மாறிமாறி நக்கும் நாட்டமுடையவர். சர்க்கரை, தேன், பால் போன்ற இனிய பதார்த்தங்களில் பிரீதியடையவராகவும் இருப்பர். அமாவாசை வந்து ஐந்தாம் நாள் நோய் வீறுடையதாயிருக்கும்.

10. பிதிர் உன்மத்தம்:

பிதிர்களிற் பிரீதியும் அவர்கள் பெயரில் அரிசி காய்கறி வழங்குவதில் திருப்தியும், பிண்டம் போடுவதில் பிரீதியும் உடையவராகக் காணப்படுவரைப் பிதிர் உன்மத்தத்தாற் பீடிக்கப்பட்டவரெனக் கூறுவர். இறந்த முதாதையரைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில் மனமலைவர். இவர்கள் இறைச்சி வகைகளை உண்பதில் உவப்படைபவராகவும், சர்க்கரை இனியபதார்த்தங்களில் பிரிய முடையவராகவும் இருப்பர். அமாவாசைத் தினங்களில் இரவுபகலென்றபேதமின்றி நோய் உச்சமடையும்.

11. காந்தர்வ உன்மத்தம்:

காந்தர்வ உன்மத்தத்தால்பீடிக்கப்பட்ட நோயாளி உற்சாகமும்

மனச்சங்கோஷம் உடையவராகவும் காணப்படுவான். காதல் இன்னிசை நறுமணம் வீசும் தைலம் மலர் மாலை முதலியவற்றில் நாட்டமுடையவராகவும், நதி தீரங்களையும் நிழம்தரு சோலைகளையும் விரும்பி உறைபவனையும் இருப்பன். இந்நோயினுச்சத்தை பெளரணமியிலிருந்து எட்டாமநாளன்று காணலாம்.

12. இயக்கவுன் மத்தம்:

இந்நோயாளிக்குக் கண் கொவைப் பழும் போன்று சிவந்திருக்கும். சிவப்பங்கி அணி வதில் கொள்ளை ஆசையுடையவளையிரும்பான். அடக்கமாயிருப்பினும் விரைந்து நடந்துலாவும் இயல்பினை உடையவன். பேசுவது குறைவாகக்காணப்படும்சகிப்புத் தன்மை நிறைய உடையவராகவும், பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்வதில் ஆசையுடையவராகவும் காணப்படுவர்.

13. தேவ உன்மத்தம்:

சுத்தமும், நல்லொழுக்கமும், மனத்திருப்தியும் உடையவனக் தேவ உன்மத்த நோயாளி இருப்பான். மெல்லிய நறுமணம் அவன் தேகத்தில் வீசும் இமையாநாட்டம் உடையன். மயக்க நிலையும் புத்திக் குறைவும் காணப்படும்.

14. அசுர உன்மத்தம்:

தெய்வம் பெரிபோர் முன்னேர் போன்றவர்களை நிந்திப்பர். பயமற்ற போக்கும் எவரையும் எதிர்க்கும் மூர்க்கமும் இவரிடம் காணப்

படும். கெடுதி செய்யும் மனை நிலை மலிந்து காணப்படும்.

15. பிரசவ உன்மத்தம்.

இந்நோய் கெர்ப்பம் தரித்து ஆறுமாதங்களுக்குப் பின் னும், பிரசவித்துப் பதினாறு நாட்களுக்குள்ளும் உண்டாகும். முதற் பிரசவத்தில் தொடங்கினால் இவ்வியாதி மாறுது விடுவதுமுண்டு. மாறினாலும் ஒவ்வொரு பிரசவத்திற்கும் வந்து கொண்டிருப்பது முண்டு. முன்றும் நான்காம் பிரசவங்களுடன் நின் று விடுவது முண்டு. இது பயத்தினால் ஏற்படும். முழு அறிவோடு இருப்பவர் போல் காணப்படினும், அறிவற்ற நிலையிலே காணப்படுவார்கள்.

16. அவா உன்மத்தம்:

ஒருபொருளிலோ, ஒருவரிலோ பிரேமை கொண்டு அதைப் பெற முயற்சிசெய்து, அதில் தோல்லிகண்டால், அவா உன்மத்தத்தினால் ஒருவர் வருந்துவர். நல்லவழியில் ஒழுகத் தவறி இழிவடைவர். தன் மனத்தில் மறைத்து வைத் திருந்த இரகசியங்களை அம்பலத் திற்குக்கொண்டு வருவார். பாட்டிசைப்பார். இரங்கி அழுவர் எண்ணி எண்ணிச் சிரிப்பார்.

17. காக்கைவளி உன்மத்தம்:

தேகத்தை வருத்தும் வலி சில நாட்களாக நோயாளியைப் பீடிக்கும் பின்னர் உன்மத்தக்குணம் வெளித்தோற்றும். பெரும்பான் மையாக வாயு உன்மத்தத்தின் குணங்களே இந்நோயாளியிற் காணப்படும்.

18. நரம்புமண்டலவாயு (Hysteric) உன்மத்தம் :

இவ்வுன்மத்தம் பருவப் பெண்களிலும் மனமான இளம்கைய

ரிலும் காணப்படும். குதகத்தில் குழப்பமும், கணவனின் கவனிப்பின்மையும், கலவியில் அதிருப்தியும், இளமையில் விதவையாதலும். அதிக இரத்தபுஷ்டியும் அல்லது இரத்தக்குறையும், மலச் சிக்கலும் இந்நோயைக் கொடுக்கும். கொட்டாவி, மார்புநோ, உற்சாகமின்மை என்பன வலிக்குமன் தோன்றும். பின்னர், வலியுடன் அறிவிழக்கும் நிலை ஏற்படும். காரணமின்றி அழுதல், சிரித்தல், உரத்துச் சத்தமிடல், பிறரை ஏசுதல் என்பனகாணப்படும்.

மனநோயாளரை அதிக இரக்கமனப்பான்மையுடனும் கரிசனையுடனும் கவனித்தல் வேண்டும். நோயாளி எம்மன நோயப்பிரிவில் அடங்குவர் என்பதை அறிதல் அத்தியாவசியமாகும். சில வேளைகளில் மனநோயாளி பேயாற் பீடிக்கப்பட்டுள்ளார் என மந்திரவாதியிடம் சேர்க்கப்படுதலுமுண்டு. இது அகால மரணத்துக்கு ஏதுவாகவும் அமைகின்றது.

மருத்துவன் உள்ளாற் பயிற்சியுடனும் அனுபவத்துடனும் நோயாளியின் வருத்தத்தை அறிதல் அவசியமாகும். நோயை மட்டிட்டபின் மாற்றுவது கடினம் அல்ல. தவச்செல்வர்களாகிய நம்முன் ஞேர் அருளிய வாகடமுறைப்படித்தயாரிக்கப்படும் சிவன் குளிகை, உன்மத்தகாச, சிந்தாமணி சதுரமுக, கிருஷ்ணசதுரமுக, அர்ச்சுன அப்பிரக, ஸ்மிறிற்ரிச்காரச ஆகிய அரிய ஒன்டதங்களும் நசியங்களும், கலிங்கங்களும் மகாநாராயண தைலம், முதலிய எண்ணெய் வகைகளும் அப்புதமாக மாற்றும் இயல்புடையன.

வட்டுக்கோட்டை

வீரபத்திர சிவன்கோவில்

திரு. ந. க. தங்கரத்தினம்

அழமணித் திருநாட்டிலே எந்தப் பகுதியை எடுத்துப்பார்த்தாலும் அங்கெல்லாம் கந்தன் ஆலயங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் சிவாலயங்களோ மிகக் குறைவு. அவற்றுள் பழமைவாய்ந்த ஆலயம் ஒன்று வட்டுக்கோட்டையில் உண்டு. இது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றால் பெருமை வாய்ந்த சிவாலயம். சைவசமயத்தை வளர்த்த பல பேரறிஞர்கள் வாழ்ந்த இடமான யாழ்ப்பாணத்தின் மேலைப் பகுதியில் ஏழுமைல் தூரத்தில் இருக்கும் வட்டுரேப் பெரும்பதியின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. இப்பதியை அறுபதுக்குமேற்பட்ட ஆலயங்கள் அழகுசெய்கின்றன. சிவாலயம் அமைந்துள்ள சூழல் மிகமிகப் புனிதமானதாகும்.

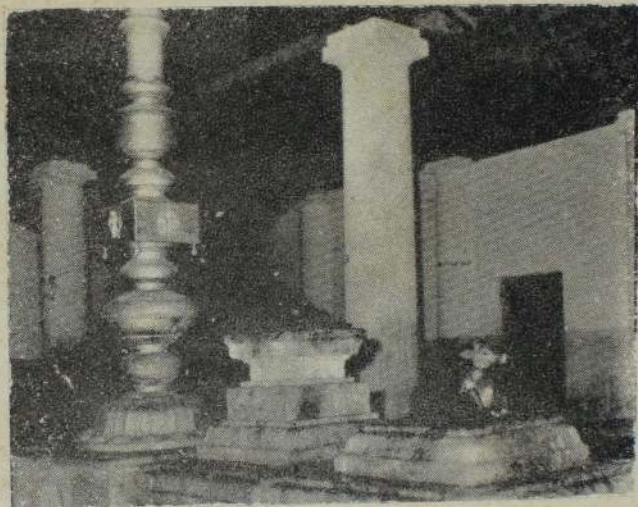
இவ்வாலயத்தின் தென்கிழக் கெல்லையில் வீரபத்திரர் ஆலயமும், தென்மேற்கெல்லையில் 'சினங்கக்கதிர்காமம்' என்றழைக்கப்படும் கந்தனை லயமும், மேற்கெல்லையில் பைரவராலயமும் வடக்கெல்லையில் இலுப்பையடி முத்துமாரியம்மன் ஆலயமும், வடகிழக்கெல்லையில் முனியப்பராலயமும், கிழக்கெல்லையில் விநாயகராலயமும் அமைந்திருப்பதனால் வேறு எந்த ஆலயத்திற்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு இந்த ஆலயத்

திற்குண்டு. இங்கு கோவில் கொண்ட விசாலாட்சிசமேத விசவநாதர் தன்ஜை வணங்குமடியார்களின் தீவினைகள் தீர்த்துக்குறைகளை மாற்றி இட்டசித்திகளை அளித்தருள்புரிந்து வருகின்றார்.

வீரபத்திரர் ஆலயம்

அண்டினேர்க்கு ஆதரவளிக்கும் இச்சிவபிரானலையம் ஆதியில் வீரபத்திரர் கோவில் என்ற பெயரில் வழங்கியது. வீரபத்திரர் ஆலயம் நாடுபுகழ் வைத்திய மேதை உயர்திரு. அப்பா அவர்களின் முன்னேர்களால் பல நாறு ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் அமைக்கப்பட்டது. தொடக்ககாலத்தில் ஓலைக் கொட்டிலாக இருந்தது பின்னர் முருகைக்கற்கள் கொண்டு அமைக்கப்பெற்று விளங்கியது. ஈற்றில் சன்னைம்புக்கட்டமாக மாறி யது. மூலமூர்த்தியின் உருவம் தமிழ்நாட்டு அமைப்பிற் கொப்ப ஆதியில் மரத்தினாற் செய்யப் பெற்றிருந்தது. பின்னர் வீரபத்திரர் திருவுருவத்தை வைத்தியமேதை உயர்திரு. அப்பா அவர்களின் முன்னேராய கணபதியார் அவர்கள் பஞ்சலோகத்தினால் அமைப்பித்தார்கள் அவரைத் தொடர்ந்து பத்திரையின் உருவத்தை வைத்தியமேதை உயர்திரு. அப்பா அவர்கள் அமைப்பித்தார்கள்.

வட்டுக்கோட்டை வீரபத்தீர் சிவாலயத்தில் தோற்றங்கள்

சிவாலயம் எழுந்தது

அப்பா அவர்களின் திருவுள்ளத் தில் வீரபத்திரப் பெருமான் திருக் கோவில் இருந்த இடத்திலேயே சிவாலயம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் திருவருளின் தூண்டுதலால் 1903-ம் ஆண்டள வில் உதயமாயிற்று. நல்லதொரு நாளிலே கருவறைக்கு அத்திவாரம் வெட்டினர். நிலத்தைப்பண்ணி ரண்டு அடிக்குக் கீழே தோண்டிய பொழுது பொழிந்து செப்பம் செய்யப்பட்ட கருங்கற் பாளங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இங்செய்தி இவ்வாலயம் இருந்த இடத்தில் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆலயம் இருந்து சிதைந்து போக அவ்விடத்தில் வீரபத்திரர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது எனும் உண்மையை வெளிப்படுத்தியது. பாரியகட்டடம் திருவருளால் எழுந்து நின்றது.

சிவலிங்கம் வந்து சேர்ந்தது

யாழிப்பாணத்துத் தொல்பூரத் தைச்சேர்ந்த திரு. கோணமைலை என்னும் பெரியார் “இறக்கமுத்தி சித்திக்கும்” காசியம்பதியில் தமது இறுதிக்காலத்தைக்கழிக்க விரும்பி ஆங்குச்சென்று வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவர் உயர் திரு. அப்பா அவர்களின் ஆருயிர் நண்பர். எனவே அப்பா அவர்கள் தாமமைத்த சிவாலயத்தில் பிரதிட்டை செய்வதற்கு உத்தமம் இலக்கணங்களோடு கூடிய சிவலிங்கம் ஒன்று பெற்று வரும்படி ஒலை போக்கினார். திரு. கோணமைலை அவர்கள் பல அறிஞர் களின் உதவியோடு காசியம்பதி யில் சிவலிங்கம் ஒன்றைத் தெரிவு

செய்தார். அறுநாறு ரூபா விலை தரும்படி உரியவர்கள்கூறக் கோணமைலை அவர்கள் முன்நாறு ரூபா கேட்டு உரிமையாளர் மறுக்கவே செய்தியை அப்பா அவர்களுக்கு அறிவித்தார். அப்பா அவர்கள் சிவலிங்கம் வருவதில் தடையுண்டாயிற்றேன்று கவலைமிக உடைய வராய் ப்படுத்திருந்தார்கள். அப்போது காசிவிசுவேசர் அப்பாவின் கணவிலேதோன்றி “ரூபா நானுறு கொடுத்தால் தருவார்கள். நானும் சௌறு சொல்லுகிறேன்” என்று கூறி மறைந்தருளினார். மறுநாள் இங்செய்தியைத் தமது நண்பருக்கு அறிவித்தார். நண்பர் சௌறு விசாரித்தபோது லிங்கத்துக்குரிய வர்கள் காசிவிசுவேசர் தங்கள்கண வில்தோன்றியதைக்கூறிச் சிவலிங்கத்தைக் கொடுத்துவினார். சிவலிங்கம் வந்து சேர்ந்தது. உரியகாலத்தில் சிவாகம விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது.

திருவருவங்களும் பிரகாரமும்
கருவறை சிவாகம விதிகளுக்கு இயை அமைந்துள்ளது. கருவறை விமானம் அழகிய சிற்பவேலைப்பாடுகளுடன் கூடியது. வீதிகள் மிகவும் விசாலமானவை. பிரகாரத்தில் விஷ்ணு, கணபதி, வீரபத்திரர், முருகன், சனீஸ் வரன், நவக்கிரகங்கள், பைரவர் முதலிய தெய்வங்களுக்குத் தனிக் கட்டடங்கள் அமைந்துள்ளன. கூத்தப்பெருமான் சந்திதி அருள் பெருக்கெடுத் தோடும் நிலையமாக விளங்குகின்றது. இங்கள் நடராசப்பெருமாளின்

திருவருவம் மிகவும் அற்புதமானது. பெரியோர்கள் அருட்களை போடு கூடிய அற்புத உருவம் என்று புகழ்வார்கள். சோழர் காலச் சிலைகளுடன் ஒப்பிடக் கூடிய தகைமைவாய்ந்தது. இவ்வாலயத்தில் பல சிலாவிக்கிரகங்களும், உலோக விக்கிரகங்களும் உண்டு. அவை வேறொங்கும் காண்பதற்கரியவகையில் சோபையுடன் திகழ்கின்றன. மற்றும் உயர்ந்த ஒசையுடன்கூடிய கண்டாமணி ஒன்றும் உண்டு.

திருவருள் விளக்கம்

வட்டுக்கோட்டை வீரபத்திரசிவாலயத்தில் விசாலாட்சிசமேத விசவநாதர் கோவில்கொண்டு அருளாட்சி செய்துவருகின்றார். இவ்வூர் மக்கள் முன்பெல்லாம் கோடிய நோய்களினாலும் வறுமையினாலும் பீடிக்கப்பட்டு உண்ணை உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றிப் பெரிதும் வருந்தினராம். சிவவிங்கம் பிரதிட்டைசெய்யப் பெற்றதும் தொல்லைகள் யாவும் தீர்ந்து சகல செல்வங்களும் நிறைந்து மகிழ்ச்சியுடன் இட்ட சித்திகள் பெற்றுச் சுபீட்சமாக வாழ்ந்துவருகின்றனர். இராக்காலங்களில் இவ்வாலயத்தில் விண்ணவர்கள் பூசைவழிபாடு இயற்றுவது வழக்கமாகி உள்ளது. இவ்வழிபாட்டினைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலர்கானும்பேறு பெற்றனர் என்று பெரியோர் கூறுவர். ஒருமுறை கொட்டகை வேலை செய்த சிற்பசாத்திரிகளுள் இருவர் ஆசார அனுட்டானங்களில் சிறந்தோர் வேலைமுடிந்தபின்

ஒருநாள் இரவு ஆலய மண்டபத்தில் துயில்செய்தனர். ஒருவர் நீண்ட நேரமாகியும் நிதி திரை வராமையால் அருச்சகர் வீட்டுக்குச்சென்று உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். மற்றவர் ஆழ்ந்த துயில் அடைந்துவிட்டார். சில மணித்தியாலங்களின்பின் மணியோசை அவர்காதில் விழுவே விழித்தெழுந்து பார்த்தபோது சிவலிங்கப்பெருமான் சந்நிதி கோடி சூரியப்பிரகாசமுடைய தாய்க் காணப்பட்டதாம். கோவில் முழுவதும் நிலத்தில் கால்தீண்டாத பிரபையுடன் கூடிய பல உருவங்கள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு நின்றனவாம். அச்சமும் நடுக்கமும் அடைந்த சிற்பி எழுந்துகொள்ளச் சத்தியற்ற நிலையில் உருண்டுகொண்டே அயலில் உள்ள அரச்சகர் இல்லம் சென்று பேச்சற்று அவசரம் உற்ற நிலையில் இருந்தாராம். தெளிவு நிலை எய்தியபின் தாம் கண்ட காட்சியை மற்றவர்களுக்குக் கூறினார் என்பர்.

“புன்னர்” என்னும் நரை முதாளர் தினமும் வைகறையில் எழுந்து வழிபாட்டிற்காக ஆலயத்திற்கு வருதலை வழக்கமாகக் கொண்டவர். ஒருநாள் நள்ளிரவில் மணியோசை கேட்டு பொழுதுவிடிந்துவிட்டதென்றெண்ணி நியமங்களை முடித்துக் கொண்டு கோவிலுக்கு ஒடோடி வந்தாராம். அங்கே விண்ணவர் வழிபாடியற்றும் விந்தையைக் கண்டார். அவசரமுற்று ஆலயத்திலே தங்கி விட்டார். அருச்சகர் வைகறை

யில் வந்தபோது விடயம் புலப் படலாபிற்று. சில நாட்களின் பின்னர் அந்த நரைமுதாளர் விசு வேசர் பொன்னடிகள் புக்கனர் என்று கூறுவர்.

நித்திய நெமித்திய வழிபாடு

இவ்வாலயத்தில் காலந்தவருது சிவாகம விதிப்படி நாள்தோறும் நித்திய பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. அபிடேக ஆராதனைகள் வெகு சிறப்புடன் காலந்தோறும் நடைபெற்றுவருகின்றன. விசேட உற்சவங்கள் பங்குணி, ஆனி, மார் கழி மாதங்களில் நடைபெறுகின்றன. ஆனி மாதத்தில் மகோற்சவம் தொடங்கப் போகிறதென்றால் உற்சாகம் கரை புரண்டோடும். எந்த வீட்டினைப் பார்த்தாலும் மக்கள் ஆசார அனுட்டான சிலர்களாகி விடுவார்கள். திருவிழா நடைபெறும் பத்துத்தினங்களும் மாதவம் புரியும் தினங்களாகவே அமைந்திருக்கும். விரதநோன்பினர் தொகை பல நூரை இருக்கும். பாட்டுக்குருகும் பைந்தமிழ்ச் சொக்களைப் பாடிப் பரவிப் பயன்பெறும் குழுவில் இனைஞரும் முதியரும் பெண்டிரும் மூதாட்டியரும் ஒன்று கூடி “நெஞ்சக்கன கல்லு நெகிழிந்துருக்” பாடும் காட்சி கண்கொள்ளாகக் காட்சியாகும். பத்தி வெள்ளம் கரை புரண்டோடும். திருவிழாக்கள் வெகு ஆடம்பரமாக நடைபெறும். தேர்த்திருவிழா வெகு அற்புதமாக இருக்கும். தேர்த்திருவிழாவன்று பெருமானுர் பத்தர்கள் டைட்குழப் பவனி வருவார். தொண்டர் குழாம் காவடி நடைபெறும்.

எந்தியும் கற்பூர தீபமேந்தியும் பண்ணேடு பாடல்கள் பாடியும் உருகிவழிபட்டு நிற்கும் ஆண்கள் அங்கப் பிரதட்சனம் புரிவர். பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரத்தில் ஈடுபடுவர். அரோக்ரா ஒலி வானைப் பிளக்கும்.

ஆனி உத்தர நாளில் தீர்த்தத் திருவிழா நடைபெறும். நடராசப்பெருமானின் திருநடனம், காண்பதற்கு வேகு அற்புதமாக இருக்கும். இறைவன் “தில்லை முதூரில் ஆடிய திருக்கோலம் இது” என்ற எண்ணம் நெஞ்சில் உதிக்கும். “கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு அருளிய திருமுகத்து அழகுறு சிறு நகையைக் கண்டு” பிறவிப் பினியைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். ஆக்கி அழித்துலகை நீக்கி மறைத்தருஞம் அம்பலவாணனின் ஆனந்தத் தாண்டவத்தைக் கண்டின்புறுவதற்காகப் பத்தர்கள் திரள் திரளாகப் பலவிடங்களிலும் இருந்து வருவார்கள். இத்தகு அற்புதத் திருக் கூத்தினை வேறு எங்கும் காண்பதற்கில்லை என்று அறுதி யிட்டுக் கூறலாம்.

மார்கழி மாதத்தில் அடியார்கள் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடித் தெருக்கள் தோறும் சென்று திருவெம்பாவை பாடிப் பின்னர் திருக்கோவிலை அடைந்து வழிபாடியற்றவர். ஆதிரை நாள்விழா வெகு அலங்காரமாக நடைபெறும். மற்றும் மாதந்தோறும் வரும் விசேட காலங்களில் கிரமந்தவருமல்ல சிறப்பு விழாக்கள் நடைபெறும்.

“ விவருண்டு பயமில்லை ”

இராசவைத்தியர் பாராட்டு விழாச் செயற்குழு

◎

தலைவர் :

பண்டிதர் க. மயில்வாகனன்
தலைமை ஆசிரியர், தொல்புரம் விக்கினேசுவர வித்தியாசாலை.

இணைச் செயலாளர்கள் :

திரு. ஆ. சதாசிவம்
ஆசிரியர், தொல்புரம் விக்கினேசுவர வித்தியாசாலை.

திரு. கா. துரைராசசிங்கம்
ஆசிரியர், பொன்னுலை வரதராசப்பெருமான் வித்தியாசாலை.

பொருளாளர் :

திரு. நா. நவரத்தினம்
இளைப்பாறிய ஆசிரியர், வட்டுக்கோட்டை.

ஆட்சிமன்ற உறுப்பினர் :

திரு. நா. இராசரத்தினம், முதல்வர், வட்டு. நுண்கலைத் தொழிற்கழகம்.
திரு. நா. சிவகுரு, ஆசிரியர், வட்டுப் பிளவுத்தை அ. மி. பாடசாலை.
திரு. மா. தம்பிராசா, தலைமை ஆசிரியர், சண்டிலிப்பாய் த.க.பா.
திரு. மு. தர்மதாசன், கிராமசேவையாளர், தொல்புரம்.
திரு. மு. ச. வீரசிங்கம், ஆசிரியர், வட்டு. திருஞானசம்பந்தவித்தியாசாலை
திரு. அ. செல்லத்துரை, ஆசிரியர், தங்கோடை அ. மி. பாடசாலை.
திரு. கா. வேலும்மயிலும், ஆசிரியர், வட்டு. திருநாவுக்கரசுவித்தியாசாலை.
திரு. மு. விநாயகமுர்த்தி, ஆசிரியர், சங்கரத்தை சின்னம்மா வித்தியாசாலை
திரு. ச. இராசரத்தினம், ஆசிரியர், வட்டு. திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலை.
சங்கிதப்புச்சனம் செ. பொன்னையா, ஆசிரியர், பண்டத்தரிப்பு இந்துக் கல்லூரி.
திரு. நா. குணரத்தினம், ஆசிரியர், இந்துக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
திரு. வே. காஷிப்பிளை, ஆசிரியர், இத்தங்கேணி கண்ணச வித்தியாசாலை.

University of Jaffna

245185

Library

